

RAZKRITJA BANKE CELJE d.d.
za leto 2013
v skladu s Sklepom o razkritjih s strani bank in hranilnic

Celje, april 2014

Kazalo

1 SPLOŠNA POJASNILA.....	1
2 POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TVEGANJI	2
3 INFORMACIJE O OSEBAH, VKLJUČENIH V RAZKRITJA	14
4 KAPITAL	15
5 MINIMALNE KAPITALSKE ZAHTEVE IN PROCES OCENJEVANJA USTREZNEGA NOTRANJEGA KAPITALA	19
6 KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE	24
7 KREDITNO TVEGANJE IN TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV	26
8 DODATNA RAZKRITJA BANKE, KI UPORABLJA STANDARDIZIRANI PRISTOP	36
9 RAZČLENITEV KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TRŽNA TVEGANJA.....	38
10 OPERATIVNO TVEGANJE	39
11 NALOŽBE V LASTNIŠKE VREDNOSTNE PAPIRJE, KI NISO VKLJUČENI V TRGOVALNO KNJIGO	40
12 OBRESTNO TVEGANJE IZ POSTAVK, KI NISO VKLJUČENE V TRGOVALNO KNJIGO	42
13 LIKVIDNOSTNO TVEGANJE	43
14 SISTEM PREJEMKOV	46
15 POMEMBNI POSLOVNI STIK.....	51
16 KREDITNA ZAVAROVANJA	52

1 SPLOŠNA POJASNILA

Ob koncu leta 2006 je bil na osnovi nove tristebne evropske kapitalne ureditve, v okviru katere tretji steber temelji na večji tržni disciplini, pogojeni z obširnejšimi razkritji, sprejet Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic (v nadaljevanju: Sklep o razkritjih), ki je bil nato večkrat dopolnjen, (dopolnitve v Ur. l. RS, št. 42/09, 85/10, 62/11, 100/11, 60/2013), nazadnje v Uradnem listu RS številka 60/2013 z dne 19. 7. 2013.

Sklep o razkritjih od bank zahteva oblikovanje jasne politike za izpolnjevanje zahtev glede razkritij ter vzpostavitev in uresničevanje politike za ocenjevanje ustreznosti teh razkritij, ki obsegajo tudi presojo in preverjanje ustreznosti vsebine in pogostnosti razkritij.

Skladno z zahtevo je banka oblikovala politiko izpolnjevanja zahtev glede razkritij, v kateri so definirane vse zahteve Sklepa o razkritjih. Banka vsako leto preveri ustreznost politike in jo po potrebi ustrezno dopolni z morebitnimi novimi zahtevami glede razkritij.

Banka posluje kot samostojna banka in je zavezana k razkritjem na posamični podlagi na temelju 1. odstavka 4. člena Sklepa o razkritjih.

Banka javno objavlja razkritja enkrat na leto v posebnem dokumentu, hkrati z objavo revidiranega letnega poročila banke in skupine.

Banka objavlja vsa razkritja v skladu s Sklepom o razkritjih, razen razkritij po:

- g, h in i točki 14. člena sklepa, ker ni pridobila dovoljenja Banke Slovenije za uporabo lastne ocene α ;
- 17. in 24. členu sklepa, ker ne uporablja pristopa IRB za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje;
- 19. členu sklepa, ker ne uporablja notranjih modelov za izračun kapitalne zahteve za tržna tveganja;
- b točki 20. člena sklepa, ker ne uporablja naprednega pristopa za izračun kapitalne zahteve za operativna tveganja;
- 23. členu sklepa, ker ne uporablja listinjenja;
- 23. d členu, ker nima podrejenih družb s sedežem izven Republike Slovenije in
- 26. členu sklepa, ker ne izračunava kapitalne zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu.

Razkritja, navedena v tem dokumentu, se nanašajo na celotno leto 2013.

Razkritij ni preveril pooblaščen revizor, ampak preizkušeni notranji revizor, ki zagotavlja konsistentnost podatkov s podatki v revidiranem letnem poročilu in popolnost objave vseh zahtevanih podatkov po Sklepu o razkritjih.

Z vsebino dokumenta o razkritjih so bili seznanjeni organi vodenja in nadzora, ki so gradivo obravnavali pred javno objavo.

2 POLITIKA IN CILJI UPRAVLJANJA S TVEGANJI

Politike in cilji upravljanja s tveganji (zahteva 10. člena Sklepa o razkritjih):

- a) strategija in procesi za upravljanje s tveganji,
- b) struktura in organizacija ustreznih funkcij upravljanja s tveganji ali druge ustrezne rešitve,
- c) obseg in lastnosti notranjega poročanja o tveganjih in sistemov merjenja tveganj,
- d) politike za varovanje pred tveganji in za njihovo zmanjševanje ter strategije in procese za spremljanje učinkovitosti načinov za varovanje pred tveganji in njihovo zmanjševanje.

Strategija in procesi za upravljanje s tveganji ter struktura in organizacija funkcij upravljanja s tveganji

Banka pri svojem poslovanju prevzema različna tveganja, katerih velikost je odvisna od vrste in velikosti posla ter pripravljenosti na prevzemanje tveganj. Banka Celje d.d. je univerzalna banka, usmerjena predvsem v opravljanje tradicionalnih poslov, v manjšem obsegu pa izvaja za stranke tudi posle s področja zakladništva. Večji del poslov izvaja na področju Republike Slovenije. Na področju medbančnega poslovanja je prisotna tudi na trgih drugih držav Evropske unije. Izpostavljenost do držav JV Evrope, kjer v omejenem obsegu kreditira podjetja in fizične osebe, znižuje.

Za doseganje strateških ciljev na področju poslovanja in upravljanja s tveganji banka posebno pozornost posveča kapitalskemu tveganju, likvidnostnemu, kreditnemu in strateškemu tveganju, tveganju dobičkonosnosti, operativnemu tveganju, tveganju ugleda, tržnim tveganjem in obrestnemu tveganju. Organizacija banke zagotavlja ločitev komercialnih organizacijskih enot oziroma enot, ki sklepajo posle in prevzemajo tveganja (front office), od zaledne funkcije, ki knjiži in vodi posle (back office), in od funkcije spremljanja in upravljanja s tveganji. Organizacijski ustroj banke je oblikovan tako, da zagotavlja neodvisno delovanje posameznih organizacijskih enot vse do vodstvenih ravni in omogoča ustrezen pretok informacij navzgor in navzdol ter med organizacijskimi enotami.

Organizacijska shema banke je sestavni del Letnega poročila Banke Celje d.d. in Skupine Banke Celje za leto 2013.

Prevzemanje in upravljanje s tveganji je zaradi razvoja in značilnosti finančnega sistema postalo pomemben element celovite strategije banke. Področje tveganj v bančnem sektorju podrobneje urejajo naslednji predpisi:

- Zakon o bančništvu,
- sklepi Banke Slovenije, ki povzemajo Basel II (mednarodni dogovor) in evropske direktive (pravna ureditev Evropske unije),
- Mednarodni standardi računovodskega poročanja (v nadaljevanju MSRP) ter
- minimalni standardi za dejavnost trgovanja v bankah in druge storitve, povezane z njimi, ki povzemajo pravila tako imenovane "dobre prakse".

Banka tveganja deli na:

- merljiva tveganja: kreditno, tržna, obrestno, likvidnostno, operativno, kapitalsko in tveganje dobičkonosnosti ter
- nemerljiva tveganja: strateško tveganje in tveganje ugleda.

Strategija prevzemanja in upravljanja s tveganji izraža temeljni odnos banke do tveganj v okviru svojega poslovanja in vključuje:

- cilje in splošna načela oziroma usmeritve za prevzemanje in upravljanje s tveganji,
- pristop k upravljanju s posameznimi tveganji,
- pristop k izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala in
- načrt glede pomembnih poslovnih dejavnosti ter sprememb v poslovni strategiji banke.

Banka ima izdelane politike prevzemanja in upravljanja za devet vrst tveganj:

- kreditno tveganje,
- tržna tveganja,
- obrestno tveganje,
- likvidnostno tveganje,
- operativno tveganje,
- kapitalsko tveganje,
- tveganje dobičkonosnosti,
- strateško tveganje in
- tveganje ugleda.

Politika prevzemanja in upravljanja s posameznim tveganjem vključuje naslednjo vsebino:

- sposobnost prevzemanja tveganja,
- proces upravljanja s tveganjem (organizacijska pravila izvajanja procesa, postopke ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja, sistem notranjih kontrol),
- izračun kapitalske zahteve in proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala ter
- odgovornost uprave banke in višjega vodstva.

Strategija in politike se posodablajo letno. Oblikovanje in sprejemanje strategije in politik poteka na naslednji način:

- nosilci upravljanja posameznih tveganj dokumente izdelajo,
- odbor za tveganja jih podrobno pregleda, uskladi in poda nanje soglasje,
- Uprava Banke Celje d.d. jih potrdi,
- Revizijski odbor Banke Celje d.d. jih obravnava in se z njimi seznanja ter predlaga nadzornemu svetu, da nanje poda soglasje,
- Nadzorni svet Banke Celje d.d. jih obravnava in poda nanje soglasje.

Z razvijanjem notranjega poročanja in obravnavanjem ter s sprejemanjem odločitev na številnih organih banke se v proces upravljanja s tveganji aktivno vključujeta uprava banke in celotno višje vodstvo (višje vodstvo predstavljajo izvršni direktorji in vodje samostojnih funkcionalnih organizacijskih enot banke). Z dobrim upravljanjem tveganj se želi banka hitreje in učinkovito odzivati na spremembe v okolju, približati potrebam strank ter zagotavljati njeno dolgoročno finančno stabilnost.

Upravljanje tveganj se neposredno spremlja:

- na kreditnih odborih ter kreditnih odborih za prestrukturiranje in spremljavo slabih naložb (tedensko): kreditno tveganje;
- na likvidnostnih komisijah (trikrat tedensko, v izjemnih razmerah dnevno): likvidnostno tveganje;
- na Odboru za upravljanje z bilanco (v nadaljevanju: ALCO, mesečno): kreditno, tržna, obrestno, likvidnostno, kapitalsko in tveganje dobičkonosnosti;
- na upravi oziroma kolegiju banke: operativno in strateško tveganje ter tveganje ugleda;
- na Odboru za tveganja: vsa tveganja banke.

Pomembno vlogo na področju prevzemanja in upravljanja s tveganji ima Odbor za tveganja, ki ima vlogo koordinacijskega in posvetovalnega organa uprave banke in ima celovit pregled nad vsemi tveganji. Nadaljuje implementacijo standardov dobre bančne prakse ter spremlja določila nove kapitalske ureditev Basel III.

Nova kapitalska ureditev je stopila v veljavo s 1. januarjem 2014. Vsebina nove kapitalske ureditve je v evropski bančni prostor prenesena v obliki dveh temeljnih dokumentov:

- Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (v nadaljevanju uredba CRR),
- Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do

dejavnosti kreditnih institucije in bonitetnem nadzoru kreditnih institucije in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (v nadaljevanju direktiva CRD IV).

Priprave na spremembe zakonodaje so v banki aktivno potekale že v letu 2013 v okviru projekta Basel III, katerega cilj je zadostiti zakonskim zahtevam glede poročanja regulatorju ter izboljšati spremljavo tveganj kot podlago za nadaljnji proces odločanja. Nova zakonodaja najbolj posega na področje upravljanja s kapitalnim in likvidnostnim tveganjem, pomembne pa so tudi spremembe na področju upravljanja s kreditnim tveganjem.

Pregled upravljanja s posameznimi vrstami tveganj

(1) Kreditno tveganje

Kreditno tveganje predstavlja najpomembnejše tveganje v bančnem poslovanju. Kreditno tveganje je tveganost nastanka izgube, ki je posledica dolžnikove nezmožnosti, da iz katerega koli razloga ne bo izpolnil svoje finančne ali pogodbene obveznosti v celoti. Kreditno tveganje vključuje tudi podkategorije tveganj, in sicer deželno tveganje, tveganje koncentracije, preostalo tveganje ob uporabi kreditnih zavarovanj in kreditno tveganje v listinjenju. Banka Celje d.d. je izpostavljena vsem vrstam tveganj, razen tveganju v listinjenju.

Temeljni cilj upravljanja s kreditnim tveganjem je ohranjanje visoke kakovosti in razpršenosti kreditnega portfelja ter oblikovanje ustreznih oslabitev in rezervacij za pokrivanje izgub. Banka usmerja naložbe k manj tveganim komitentom, dejavnostim in državam, svoje terjatve zavaruje s primernimi oblikami zavarovanja ter intenzivno izterjuje zapadle terjatve.

V proces kreditiranja in upravljanja s kreditnim tveganjem so vključeni Sektor upravljanja s tveganji, komercialne organizacijske enote, Sektor za restrukturiranje in izterjavo terjatev, Služba spremljave poslovanja in Sektor pravnih poslov in skladnosti poslovanja. Sektor upravljanja s tveganji je enota, neodvisna od komercialnih organizacijskih enot in Sektorja za restrukturiranje in izterjavo terjatev, ki upravlja kreditno tveganje na ravni dolžnika in na ravni kreditnega portfelja. Pred odobritvijo kredita oceni kreditno tveganje in razvrsti dolžnika v boniteto skupino ter določi limit celotne izpostavljenosti banke do dolžnika oziroma skupine povezanih oseb. Pri določanju limita je dan poudarek kazalniku Finančni dolg/EBITDA. Po odobritvi kredita spremlja izpostavljenost kreditnemu tveganju in izračunava potrebne oslabitve in rezervacije v skladu z MSRP. Odobravanje kreditov poteka v komercialnih organizacijskih enotah. Ves čas kreditnega razmerja spremljajo poslovanje dolžnika in poravnavanje obveznosti ter kvaliteto in vrednost zavarovanj. V Službi spremljave poslovanja, ki je organizirana ločeno od komercialnih organizacijskih enot, Sektorja za restrukturiranje in izterjavo terjatev in Sektorja upravljanja s tveganji, poteka evidentiranje in vodenje kreditov.

Kreditno tveganje se **ugotavlja** za finančna sredstva, ki se merijo po odplačni vrednosti, za finančna sredstva, merjena po pošteni vrednosti ter za prevzete obveznosti po tveganih zunajbilančnih postavkah. Kreditno tveganje izhaja predvsem iz odobrenih poslovnih, potrošniških in stanovanjskih kreditov, kreditnih kartic, odobrenih limitov na TRR, garancij in odobrenih ter še nekoriščenih kreditov, pa tudi iz naložb v dolžniške vrednostne papirje in izpostavljenosti iz naslova poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti.

Merjenje kreditnega tveganja poteka na nivoju dolžnika in celotnega portfelja. Izpostavljenost banke kreditnemu tveganju je odvisna od višine izpostavljenosti, verjetnosti neplačila ter višine izgube ob neplačilu, ki pa je odvisna tudi od zavarovanja terjatev in postopkov izterjave.

Banka je razvila številne postopke in metodologije **obvladovanja** kreditnega tveganja. Pred odobritvijo kredita oceni tveganost dolžnika in ga razvrsti v ustrezno bonitetno skupino na podlagi ocene kvantitativnih in kvalitativnih elementov. Ves čas kreditnega razmerja spremlja tveganost dolžnika in ustrezno spreminja njegovo razvrstitev. Banka teži k temu, da svoje terjatve čim bolje

zavaruje, zato tekoče spremlja tveganja v zvezi z zavarovanji. Zaradi omejevanja velike koncentracije ima vzpostavljene limite zgornje zadolženosti do posameznih dolžnikov in skupin povezanih oseb ter strukturne limite za kreditni portfelj (po sektorjih, panogah, regijah). Vzpostavljen proces spremljave kreditov ji omogoča pravočasno odkrivanje povečanega kreditnega tveganja in čimprejšnji pričetek izvajanja aktivnosti za poravnavo zapadlih terjatev.

Banka ima vzpostavljen proces spremljave kredita, ki ji omogoča pravočasno odkrivanje povečanega kreditnega tveganja. Na podlagi ocene kvalitativnih in kvantitativnih kriteriji, ki nakazujejo povečano kreditno tveganje (PKT), banka razvršča dolžnike v štiri skupine (PKT1 - »watch list«, PKT2 – problematična izpostavljenost, PKT3 – dolžniki v postopku izterjave, stečajni, izbrisi in PKT4 – restrukturirane izpostavljenosti). Določitev skupine povečanega kreditnega tveganja je podlaga za določitev nadaljnjih aktivnosti banke za znižanje izpostavljenosti iz kreditnega tveganja. V primeru nastopa neplačila banka ugotavlja posredno in neposredno odgovornost.

Sproti ali najmanj trimesečno ocenjuje, ali obstajajo nepristranski dokazi o oslabitvi finančnih sredstev in prevzetih obveznosti po zunajbilančnih postavkah. Če takšni dokazi obstajajo, mora banka izračunati višino izgube zaradi oslabitve oziroma oblikovati rezervacije za zunajbilančne postavke v skladu z interno metodologijo ocenjevanja izgub iz kreditnega tveganja po MSRP, ki jo najmanj vsako leto posodobi in prilagodi ekonomskim razmeram.

Spremljanje izpostavljenosti banke kreditnemu tveganju, spoštovanje limitov in sprejemanje različnih ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti kreditnemu tveganju se izvaja s pomočjo številnih analiz in poročil, ki jih posredujejo višjemu vodstvu ter različnim organom banke (kreditni odbor, ALCO, kolegij banke idr.). Izpostavljenost do posameznih dolžnikov oziroma skupin povezanih oseb ter zapadle terjatve spremlja dnevno, medtem ko poročila o kreditnem portfelju, vključno s poročili o prejetih kreditnih zavarovanjih, izdeluje mesečno.

(2) Tržna tveganja

Tržna tveganja so tveganja izgub zaradi sprememb obrestnih mer, deviznih tečajev in tržnih cen finančnih instrumentov. Med tržnimi tveganji izstopa pozicijsko tveganje pri lastniških in dolžniških finančnih instrumentih. Izpostavljenost valutnemu tveganju je nizka, ker banka tekoče zapira valutno odprtost.

Banka je na področju trgovanja s finančnimi instrumenti usmerjena pretežno na območje Evropske unije (posli z vrednostnimi papirji držav in prvovrstnih bank z namenom zagotavljanja primerne likvidnostne rezerve). Področje investiranja v finančne instrumente je v banki opredeljeno s podrobno razdeljenimi limiti na več nivojih (po izdajateljih, vrstah poslov, regijah itd.), ki jih banka sproti prilagaja razmeram na finančnih trgih in poslovni strategiji. Poleg tega ima banka sprejete tudi limite največje dovoljene izgube.

Banka sklepa posle z valutnimi in obrestnimi izvedenimi finančnimi instrumenti. Osnovna usmeritev na področju trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti je sklepanje poslov za varovanje lastnih postavk in za stranke, pri čemer se ti posli varujejo z nasprotnimi posli, ki se sklepajo s prvovrstnimi tujimi bankami, izpostavljenost tržnim tveganjem je zato iz naslova teh instrumentov nizka.

Na področju valutnega tveganja banka vodi politiko izravnane valutne pozicije po posameznih tujih valutah. Uravnavanje valutne odprtosti v banki poteka preko promptnih poslov in poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na tujo valuto v okviru limitov. Limiti so nizki in namenjeni uravnavanju valutne odprtosti pri rednem poslovanju in niso namenjeni špekulativnim poslom.

Banka izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja po standardiziranem pristopu. Vsake tri mesece izračunava tudi interno oceno kapitalskih potreb za pokrivanje nepričakovanih izgub iz naslova tržnih tveganj s pomočjo metode tvegane vrednosti (VaR), izvaja stresne teste ter meri vpliv izrednih, a verjetnih dogodkov na dobiček in finančni položaj banke.

Banka v letu 2013 ni več izvajala nakupov finančnih instrumentov z namenom ustvarjanja dobička zaradi razlike med prodajno in nakupno ceno. Postopki **ugotavljanja** tržnih tveganj se izvajajo že pri nakupu oziroma izdaji finančnih instrumentov, pri čemer morajo biti poznana vsa tveganja, povezana s posameznim finančnim instrumentom. Sektor finančnih trgov nakupe opravlja v skladu s postavljeno strategijo in glede na veljavni limitni sistem. Če gre za nakup novega finančnega instrumenta, ga preučijo tudi z vidika tržnih tveganj ter vzpostavijo postopke za celovito spremljavo in kontrolo izpostavljenosti tržnim tveganjem.

Merjenje pozicijskega tveganja se izvaja na ravni celotnega portfelja in na ravni posameznih poslov. Izpostavljenost pozicijskemu tveganju se spremlja z vidika kapitalske zahteve za tržna tveganja, ki se izračunava po standardiziranem pristopu, ter z analizo občutljivosti, pri čemer se meri vpliv sprememb različnih dejavnikov tveganja (na primer obrestnih mer, tržnih tečajev) na vrednost finančnega instrumenta.

Banka meri valutno tveganje na dnevnem nivoju s spremljanjem neto pozicij po posameznih tujih valutah.

Obvladovanje tveganj temelji na limitnem sistemu, ki odraža pripravljenost banke za sprejemanje potencialnih izgub. V Sektorju upravljanja s tveganji se pripravijo predlogi limitov, ki se potrdijo na sejah ALCO. V Sektorju finančnih trgov se izvajajo nakupi finančnih instrumentov v okviru postavljenih limitov, pooblastil ter v okviru drugih sprejetih pravil.

Banka obvladuje izpostavljenost pozicijskemu tveganju s postavljenim limitnim sistemom, v okviru katerega so limiti v osnovi razdeljeni na limite trgovalne in bančne knjige. Limiti trgovalne knjige so vsebinsko usklajeni z Minimalnimi standardi za dejavnost trgovanja v bankah in druge storitve, povezane z njimi.

Obvladovanje tveganja iz naslova izvedenih finančnih instrumentov poteka z zasledovanjem politike zapiranja pozicij. To pomeni, da se tržno tveganje izvedenih finančnih instrumentov zavaruje z nasprotnim poslom.

Za obvladovanje valutnega tveganja so sprejeti limiti na pozicije v tujih valutah, ki opredeljujejo maksimalno višino odprtosti (neto pozicije) v posamezni valuti. Valutni limiti so nizki, saj se banka ne izpostavlja valutnemu tveganju iz špekulativnih namenov.

Spremljanje tržnih tveganj se izvaja preko izdelave poročil, v katerih se prikaže višina izpostavljenosti tržnim tveganjem, spoštovanje limitov, poročilo o doseženih dobičkih in izgubah na področju trgovanja s finančnimi instrumenti in drugo. Poročanje na ALCO se izvaja mesečno, dnevno pa v Sektorju upravljanja s tveganji spremljajo spoštovanje limitov ločeno od komercialne dejavnosti ter o prekoračitvah obveščajo upravo in višje vodstvo banke.

(3) Obrestno tveganje

Tveganje spremembe obrestne mere se nanaša na izpostavljenost finančnega stanja banke gibanju obrestnih mer predvsem zaradi neujemanja zapadlosti naložb in virov sredstev banke oziroma neujemanja vrste obrestne mere ali obdobja, v katerem se obrestna mera ponovno določi. Izpostavljenost obrestnemu tveganju tako vpliva na višino neto obrestnih prihodkov banke in tudi na ekonomsko vrednost njenega kapitala.

Banka analizira izpostavljenost obrestnemu tveganju z metodo obrestnih razmikov, pri čemer izračunava vpliv spremembe obrestnih mer na neto obrestne prihodke (dohodkovni vidik). Banka analizira obrestno tveganje tudi po modelu trajanja, s čimer ocenjuje vpliv spremembe obrestnih mer na ekonomsko vrednost kapitala (ekonomski vidik).

Na področju obrestnega tveganja banka zasleduje politiko zaprte bančne pozicije, kar pomeni, da je cilj banke čim manjša višina obrestnih razmikov. V letu 2013 je banka dosegla nizko izpostavljenost obrestnemu tveganju.

Banka za znižanje višine obrestnega tveganja uporablja klasične bilančne posle, kot so kreditiranje, nakupi vrednostnih papirjev, sprejemanje depozitov, izdajanje vrednostnih papirjev in podobno. Poleg klasičnih bilančnih poslov banka sklepa posle z obrestnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki niso namenjeni špekulativnemu trgovanju, ampak so namenjeni varovanju posameznega posla.

Skladno z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja banka sklenjene obrestne izvedene finančne instrumente vrednoti po pošteni vrednosti, kar lahko predstavlja pomemben vpliv na izkaz poslovnega izida. Banka je zato uvedla računovodsko obračunavanje varovanj pred tveganji (hedge accounting), s čimer dosega manjšo nestanovitnost poslovnega izida iz naslova sprememb poštene vrednosti izvedenih finančnih instrumentov, katerih namen je varovanje tveganja.

V spremljanje in upravljanje obrestnega tveganja je vključen Sektor upravljanja s tveganji, ki spremlja, meri in upravlja izpostavljenost obrestnemu tveganju. V Sektorju upravljanja s tveganji tudi določajo in spremljajo limite ter izvajajo analize občutljivosti in stres teste. Sektor finančnih trgov je zadolžen za operativno upravljanje z obrestnim tveganjem, pri čemer izvaja tudi nakupe in prodaje izvedenih finančnih instrumentov, da bi znižali izpostavljenost obrestnemu tveganju. V proces so vključene tudi komercialne organizacijske enote, ki sklepajo obrestno občutljive posle in prevzemajo izpostavljenost obrestnemu tveganju, ter Služba spremljave poslovanja, ki evidentira in vodi posle.

Postopek **ugotavljanja** obrestnega tveganja se izvaja tako, da se za vse obstoječe posle opredeli obrestna občutljivost.

Merjenje obrestnega tveganja v bančni knjigi se izvaja z metodo obrestnih razmikov, kar pomeni, da se vse postavke razvrstijo v posamezne časovne intervale v odvisnosti od njihove končne zapadlosti oziroma v odvisnosti od datuma ponovne določitve obrestne mere. Pri tem se izračuna vpliv premika obrestnih krivulj na neto obrestne prihodke. Izpostavljenost obrestnemu tveganju se meri tudi z metodo vrzeli v trajanju, s čimer se oceni sprememba ekonomske vrednosti kapitala banke ob vzporedni spremembi obrestne krivulje. Banka izračunava tudi vpliv spremembe obrestne krivulje za 200 bazičnih točk na ekonomsko vrednost kapitala, kar je skladno s smernicami drugega stebra Basel II. Banka ima vzpostavljen limitni sistem za omejevanje izpostavljenosti obrestnemu tveganju v bančni knjigi.

Obrestno tveganje trgovalne knjige predstavljajo obrestno občutljivi finančni instrumenti, ki so razvrščeni v trgovalno knjigo. Za potrebe merjenja izpostavljenosti obrestnemu tveganju se izračunava modificirano trajanje in izvajajo analize obrestne občutljivosti dolžniških papirjev trgovalne knjige.

Obvladovanje tveganj je proces, ki se krovno vodi na sejah ALCO, kjer se sprejemajo odločitve oziroma usmeritve o višini obrestnega tveganja, ki ga je banka pripravljena sprejeti, ter dajejo usmeritve Sektorju finančnih trgov in ostalim komercialnim sektorjem, kakšne posle naj izvajajo, da obrestno tveganje ne bo preseglo dogovorjenih okvirjev. Osnova za te odločitve so analize obrestnega tveganja, ki vsebujejo poročila o izpostavljenosti obrestnemu tveganju z dohodkovnega vidika (spremembe neto obrestnih prihodkov) in ekonomskega vidika (spremembe v neto sedanji vrednosti) ter jih pripravljajo v Sektorju upravljanja s tveganji.

Spremljava obrestnega tveganja se izvaja v Sektorju upravljanja s tveganji preko izdelave poročil, v katerih se prikaže izpostavljenost obrestnemu tveganju in spoštovanje limitov, ki jih obravnavajo mesečno na sejah ALCO. V spremljavo se vključuje tudi Sektor finančnih trgov z nakupi in prodajami izvedenih finančnih instrumentov ter kot koordinator dogovorov o večjih obrestno občutljivih poslih. Neodvisno od tega banka spremlja obrestno tveganje tudi z vidika dobičkonosnosti.

(4) Likvidnostno tveganje

Likvidnostno tveganje je tveganje, ki vključuje tveganje zagotavljanja virov likvidnosti in tržno likvidnostno tveganje. Tveganje zagotavljanja virov likvidnosti nastopi, kadar banka ni sposobna

poravnati vseh dospelih obveznosti oziroma je primorana pridobivati vire likvidnosti s pomembno višjimi stroški. Tržno likvidnostno tveganje pa nastopi, kadar pozicij v finančne instrumente ni možno odprodati ali nadomestiti v kratkem času brez pomembnega vpliva na tržno ceno. S časovnega vidika ločimo upravljanje operativne likvidnosti in upravljanje strukturne likvidnosti.

Upravljanje likvidnosti in likvidnostnega tveganja se odraža v postavljenem limitnem sistemu, naboru in velikosti naložb v finančne instrumente in metodologiji spremljanja tokov likvidnosti. Zasleduje politiko razpršitve virov financiranja in zagotavljanja optimalne strukture dolgoročnih virov financiranja. Banka ima opredeljeno strukturo in minimalno višino likvidnostnih rezerv, ki izhaja iz scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer. V okviru izdelave scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer ima opredeljen tudi krizni načrt na področju likvidnostnega tveganja.

Banka ima vzpostavljeno metodologijo za porazdelitev stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti (Metodologijo internih transfernih cen), ki zajema vse pomembne postavke sredstev in obveznosti, zunajbilančne postavke in vse stroške v zvezi z likvidnostjo (likvidnostni pribitek). Metodologija vključuje primerne spodbude glede na prispevek posameznih poslovnih področij k likvidnostnemu tveganju.

Metodologije za ugotavljanje, merjenje, obvladovanje in spremljanje likvidnosti banki omogočajo usklajevanje dejanskih in potencialnih virov likvidnosti z dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju. V ta namen upravljanje z likvidnostjo zagotavlja upoštevanje dejanskih in načrtovanih pomembnih denarnih tokov, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi.

Proces upravljanja z likvidnostjo vodi Sektor finančnih trgov, kjer izvajajo vse osnovne procese upravljanja z likvidnostjo. Sektor upravljanja s tveganji meri likvidnostno tveganje, določa in spremlja limite oziroma ciljne vrednosti na področju likvidnosti in koncentracije prejetih vlog, vključujeta pa se tudi Služba spremljave poslovanja, ki evidentira in vodi posle ter pripravlja poročila o likvidnostnih količnikih, ter Sektor računovodstva (pri oblikovanju metodologije in poročil s področja transfernih cen). V proces upravljanja z likvidnostjo in likvidnostnim tveganjem se skozi različne organe vključujeta tudi višje vodstvo in uprava banke.

Metodologija **ugotavljanja** likvidnostnega tveganja temelji na postopkih identificiranja in uvrščanja poslov, ki so povezani z likvidnostnim položajem banke, v interno opredeljene simulacije.

Metodologija **merjenja** oziroma ocenjevanja likvidnostnega tveganja temelji na dnevnem simuliranju odprtih likvidnostnih pozicij na področju operativne in strukturne likvidnosti za izbrani časovni interval, ki je praviloma daljši od treh mesecev. Likvidnostno tveganje se meri tudi z analizo likvidnostnih vrzeli, s poročili o likvidnostnih količnikih in drugih kazalnikih likvidnostnega tveganja. Banka najmanj trimesečno izdeluje različne scenarije izjemnih likvidnostnih razmer, pri čemer je osnova dinamična analiza likvidnostnih vrzeli.

Obvladovanje likvidnostnega tveganja zajema zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij z opredeljenimi instrumenti in v skladu s postavljenimi limiti oziroma kazalniki po posameznih pozicijah. Banka odprte pozicije zapira preko zakladniških ali kratkoročnih komercialnih poslov. Izbira instrumentov je odvisna od cenovnih razmerij in veljavnih limitov za njihovo sklepanje. Limiti oziroma ciljne vrednosti so postavljeni glede na naslednja izhodišča:

- velikost banke,
- mednarodno bonitetno oceno banke,
- strukturo lastništva,
- regionalni značaj banke.

Banka ima opredeljene limite oziroma ciljne vrednosti, s katerimi omejuje izpostavljenost likvidnostnemu tveganju, na način zagotavljanja ustrezne višine likvidnostnih rezerv in ustrezne razpršenosti virov likvidnosti. Limite oziroma ciljne vrednosti upravljanja z likvidnostnim tveganjem

pripravi Sektor upravljanja s tveganji v okviru izdelave scenarijev izjemnih razmer za likvidnostno tveganje in se potrjujejo na sejah ALCO. Poleg lastnih limitov so pomembni tudi limiti drugih komitentov za sklepanje poslov z banko.

Spremljanje likvidnostnega tveganja zajema sistem notranjih kontrol, sistem notranjih in zunanjih poročil, preverjanje limitnega sistema in sistem poročanja ob kršitvah. Preko natančno opredeljenega sistema poročanja, kjer izdelujejo številna redna in izredna poročila, ter preko danih pooblastil po nivojih odločanja ima banka zagotovljeno spremljanje in kontroliranje izvajanja ukrepov upravljanja z likvidnostnim tveganjem.

(5) Operativno tveganje

Operativno tveganje je tveganje izgube kot posledica:

- neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov,
- ravnanja ljudi,
- delovanja sistemov in
- zunanjih dejavnikov.

Z opredelitvijo in nadgradnjo poslovnih procesov ter ustreznim kontrolnim okoljem želi banka dosegati čim nižjo oceno potencialnega profila izpostavljenosti banke na področju operativnega tveganja in zmanjšati izgube iz naslova škodnih dogodkov na čim nižjo raven.

Ugotavljanje operativnega tveganja upošteva notranje in zunanje dejavnike ter pomeni ugotavljanje, definiranje in kategoriziranje škodnih dogodkov, njihovih vzrokov in posledic oziroma učinkov. Tudi novi proizvodi, aktivnosti, procesi in sistemi so pred njihovo uvedbo izpostavljeni ustreznim ocenjevalnim postopkom z vidika operativnega tveganja. Identifikacijo operativnega tveganja je izvedla banka v okviru popisa poslovnih procesov in tako zagotovila temelj za dober nadzor lastne izpostavljenosti na tem področju.

V **merjenje** so zajeti tisti škodni dogodki, ki imajo določen bruto vpliv na izkaz poslovnega izida. Banka ima opredeljene kriterije za vrednotenje majhnih in velikih škod ter z vrednostnega in kakovostnega vidika določeno merilo za pomembno operativno tveganje.

V okviru sistema **obvladovanja** operativnega tveganja so določeni ukrepi in pravila oziroma načrti izvajanja ukrepov za sprejemanje, zmanjševanje, razpršitev, prenos in izognitev operativnemu tveganju. Aktivnosti vključujejo ocenjevanje verjetnosti realizacije škodnih dogodkov glede na identificirane vzroke in oceno učinkov. Banka spremlja in ocenjuje tudi potencialne škodne dogodke, ki jih obravnava kot priložnost za izboljšavo, saj vključujejo vse operativne odklone, ki lahko potencialno vplivajo ali povzročijo škodni dogodek. Dobra podlaga za obvladovanje so popisani poslovni procesi, na podlagi katerih je banka izdelala: matriko povezav organizacijskih enot v poslovnih procesih banke, potencialni profil izpostavljenosti banke na področju operativnega tveganja za posamezen poslovni proces in banko kot celoto ter katalog vseh operativnih tveganj, ki jih banka identificira.

Spremljanje operativnega tveganja izvajajo v Sektorju upravljanja s tveganji, ki na podlagi poročanja vseh organizacijskih enot banke izdeluje analize in poročila ter seznanja upravo oziroma kolegij banke ter višje vodstvo o vseh večjih realiziranih izgubah. Zagotovljeno je tekoče spremljanje uresničevanja sprejetih ukrepov upravljanja s tem tveganjem.

Banka ima izdelana pravila za delovanja v pogojih hudih motenj poslovanja. Na področju informacijske tehnologije je zagotovljeno delovanje podpore poslovnim procesom iz rezervne lokacije. Banka ima za vzpostavitev ponovnega delovanja izdelan obnovitveni načrt dela po katastrofi, izdelani so načrti neprekinjenega poslovanja.

V banki so izdelani ročni postopki za tiste aktivnosti, ki jih je možno izvajati brez informacijskega sistema. Za te procese banka redno izdeluje analize informacijskih tveganj.

(6) Kapitalsko tveganje

Ustrezna višina kapitala predstavlja banki varnostno rezervo za različne vrste tveganj, ki jim je izpostavljena pri poslovanju. Kapital banke mora za potrebe pokrivanja nepričakovanih izgub vedno dosegati najmanj znesek, ki je enak vsoti kapitalskih zahtev za kreditno, tržna in operativno tveganje, kapitalska ustreznost, ki predstavlja razmerje med kapitalom in vsoto tveganju prilagojenih postavk, pa mora vedno znašati najmanj 8 %. Upravljanje kapitala in kapitalske ustreznosti banke temelji na sprejeti strategiji in politiki prevzemanja in upravljanja s kapitalskim tveganjem ter poslovnih načrtih, ki se izražajo v potrebah po zadostni višini regulatornega kapitala.

Z namenom ocenjevanja sposobnosti prevzemanja tveganj banka izdeluje projekcije gibanja kapitala in kapitalskih zahtev ter projekcije interne ocene kapitala in kapitalskih potreb za obdobje petih let v skladu z letno poslovno politiko in finančnim načrtom banke ter petletno strategijo, iz katerih je razvidno gibanje količnikov kapitalske ustreznosti glede na planiran obseg poslovanja banke.

Nova kapitalska ureditev (uredba CRR in direktiva CRD IV) uvaja novo opredelitev kapitala, ki se deli na temeljni in dodatni kapital. Temeljni kapital sestavljata navadni lastniški kapital in dodatni temeljni kapital, pri čemer je poudarek na navadnem lastniškem temeljnem kapitalu ali delniškem kapitalu, ki je namenjen pokrivanju izgube v času rednega poslovanja banke. Na strukturo kapitala so vezani tudi kapitalski količniki. Novosti nove zakonodaje, ki bodo vplivale na izračun kapitala banke, so tudi na področju strožjih kriterijev glede vključevanja kapitalskih instrumentov v izračun kapitala, odbitkov od kapitala, dodatnih razkritij v zvezi s kapitalom ter uvedbe kapitalskih blažilnikov. Za ublažitev učinkov strožjih kapitalskih standardov, ki bodo vplivali na izračun kapitala, je uvedeno prehodno obdobje za postopno uveljavljanje novih pravil.

V proces upravljanja kapitalskega tveganja sta vključena Sektor upravljanja s tveganji, ki redno izračunava regulatorni kapital in kapitalske zahteve, opredeljuje limite in ciljne vrednosti, ki jih daje v potrditev na seje ALCO in spremlja njihovo spoštovanje, ter Sektor finančnih trgov, ki vodi postopke na področju dokapitalizacij in izdaj finančnih instrumentov, primernih za vključitev v sestavine regulatornega kapitala. Sektor računovodstva se vključuje v proces upravljanja kapitalskega tveganja s procesom načrtovanja.

Ugotavljanje kapitalskega tveganja temelji na ugotavljanju sestavin kapitala, kapitalskih zahtev in količnikov kapitalske ustreznosti v daljšem časovnem obdobju.

Z njihovim rednim **merjenjem** banka zagotavlja usklajenost z zakonodajo, z interno določenimi limiti in ciljnimi vrednostmi ter skladnost z ostalimi prevzetimi tveganji.

V okviru **obvladovanja** kapitalskega tveganja ima banka določen limit količnika kapitalske ustreznosti v višini nad 11,0 %, limit količnika kapitalske ustreznosti, izračunanega iz temeljnega kapitala (Tier 1), v višini nad 8,8 %, razmerje med interno oceno kapitala in kapitalskimi zahtevami iz prvega stebra nad 137,4 % ter predvidene ukrepe za zmanjšanje kapitalskega tveganja.

Količniki kapitalske ustreznosti se znižujejo, zato banka posveča področju kapitalskega tveganja posebno pozornost. Kapitalsko tveganje poskuša zniževati z ukrepi za zmanjšanje izpostavljenosti posameznim tveganjem. Banka skrbi za zmanjšanje naložb z večjo porabo kapitala (na področju kapitalskih zahtev za kreditno in tržna tveganja), kapitalske zahteve za kreditno tveganje bo zniževala tudi z vključevanjem nepremičnin (stanovanjskih in poslovnih) v izračun tveganju prilagojene izpostavljenosti

Banka je v letu 2013 nadaljevala z aktivnostmi za dokapitalizacijo. Na podlagi rezultatov pregleda kakovosti sredstev in stresnih testov je banka prejela odredbo Banke Slovenije za odpravo

kapitalskega primanjkljaja, ki ga mora odpraviti do 30. junija 2014. Za odpravo kapitalskega primanjkljaja je banka izdelala program doseganja in ohranjanja količnika kapitalske ustreznosti, ki ga bo poskušala realizirati s pomočjo države, zato je dne 13. marca 2014 na Ministrstvo za finance naslovila vlogo za pridobitev državne pomoči.

Za **spremljanje** kapitalskega tveganja se izdelujejo mesečna poročila, ki jih obravnavajo na sejah ALCO in poleg samega izračuna vključujejo tudi analizo sprememb v primerjavi s preteklim obdobjem. Ob spremembah kapitalske ureditve in zakonodaje se v poročilo vključijo tudi projekcije vpliva sprememb na izpostavljenost banke kapitalskemu tveganju. Banka izdeluje in ob večjih spremembah v poslovanju posodabljanja srednjeročne in dolgoročne projekcije kapitala, kapitalskih potreb ter pripadajočih količnikov kapitalske ustreznosti z namenom ugotavljanja in spremljanja bodočih potreb po kapitalu. Trimesečno izvaja scenarije izjemnih situacij ob upoštevanju specifičnega položaja banke.

Banka je v letu 2013 vsake tri mesece v okviru izdelave predpisanih poročil poročala Banki Slovenije o kapitalu in kapitalskih zahtevah (1. steber Basla II).

Za potrebe spremljanja kapitalske ustreznosti banke, glede na vsa prevzeta tveganja v okviru svojega poslovanja, trimesečno obravnavajo na sejah ALCO tudi izračun interne ocene kapitala in interne ocene kapitalskih potreb.

(7) Tveganje dobičkonosnosti

Tveganje dobičkonosnosti se nanaša na neustrezno sestavo oziroma razpršenost prihodkov ali na nesposobnost zagotavljanja zadostne in stalne ravni dobičkonosnosti.

Temeljni cilj upravljanja s tveganjem dobičkonosnosti je zagotavljanje kvalitete in stabilnosti čistih finančnih in poslovnih prihodkov.

Upravljanje s tveganjem dobičkonosnosti izvaja Sektor računovodstva, pri postopkih obvladovanja pa sodelujejo tudi druge organizacijske enote, pri katerih nastaja tveganje dobičkonosnosti. Vse pomembnejše odločitve se sprejemajo na sejah ALCO.

Ugotavljanje tveganja dobičkonosnosti temelji na ugotavljanju strukture izkaza finančnega položaja, postavk izkaza poslovnega izida in njihove kvalitete, obrestne marže, stroškovne učinkovitosti ter donosnosti sredstev in kapitala v daljšem časovnem obdobju z analizo sprememb.

Z rednim **merjenjem** elementov tveganja dobičkonosnosti banka zagotavlja njihovo ustreznost za ustvarjanje načrtovanega finančnega rezultata.

Banka za **obvladovanje** tveganja dobičkonosnosti upošteva pravilo, na osnovi katerega prične izvajati ukrepe za zmanjševanje tveganja, če posamezne postavke izkaza poslovnega izida ne dosegajo načrtovanih rezultatov in banka tudi v prihodnje ne pričakuje izboljšanja. Če bo za načrtovanim rezultatom zaostajala le posamezna postavka izkaza poslovnega izida, bo banka poskušala izpad prihodkov najprej nadomestiti s spremembami v strukturi poslovnih aktivnosti, če pa to ne bo zadoščalo, bo pristopila k aktivnostim za izboljšanje kvalitete naložb in močnejši racionalizaciji stroškov. Če pa bo banka ugotovila, da več postavk izkaza poslovnega izida ne dosega načrtov, bo pristopila k prenovi načrta. V letu 2013 izkaz poslovnega izida v več postavkah ni dosegal načrtov, posledično je banka izdelala rebalans poslovne politike in finančnega načrta za leto 2013, dokument pa je bil potrjen na 17. redni seji nadzornem svetu banke dne 30. septembra 2013.

Z zniževanjem pasivnih obrestnih mer, kot posledica spomladi 2013 sprejetega ukrepa Banke Slovenije, se postopoma blažijo pritiski na padanje neto obrestnih prihodkov. Kljub temu bo v letu 2014 tveganje dobičkonosnosti še veliko, saj se krčenje posojil nadaljuje.

Spremljanje tveganja dobičkonosnosti se izvaja z izdelavo mesečnih poročil v obliki kvantitativne in kvalitativne analize, ki se obravnavajo na sejah ALCO. Sistem poročanja omogoča, da so s tveganjem dobičkonosnosti seznanjene vse organizacijske enote banke.

(8) Strateško tveganje

Strateško tveganje je tveganje, ki nastane zaradi neustreznih poslovnih odločitev, nepravilnega izvajanja sprejetih odločitev ter premajhne odzivnosti na spremembe poslovnega okolja.

Temeljni cilj upravljanja s strateškim tveganjem je zagotavljanje skladnosti med strateškimi usmeritvami in cilji ter poslovno strategijo banke za uresničevanje usmeritev, med angažiranimi sredstvi in kvaliteto izvedbe.

Upravljanje s strateškim tveganjem se izvaja v organih vodenja in nadzora banke, pri postopkih obvladovanja pa sodelujejo vse organizacijske enote, pri katerih nastaja strateško tveganje. Vse pomembnejše odločitve v zvezi s strateškim tveganjem se sprejemajo na sejah nadzornega sveta banke, na sejah uprave banke, sejah ALCO ali kolegija banke.

Ugotavljanje strateškega tveganja temelji predvsem na ugotavljanju opredelitve lastne vizije, jasnosti in konzervativnosti strategije, pravilnosti strateških usmeritev in podprtosti strategije s potrebnim kapitalom, upravljavskim kadrom ter kadrovskimi in tehnološkimi zmožnostmi. V letu 2013 je banka izdelala rebalans strategije za obdobje 2013 – 2017, v katerega je zapisala, da bo imel pomembno vlogo pri nadaljnjem dolgoročnem trajnostnem razvoju banke stabilni strateški lastnik, ki bo podpiral tradicijo banke in ohranitev njenega statusa univerzalne banke s ponudbo celovitega bančnega servisa v domačem in mednarodnem poslovanju.

Negotovo makroekonomsko okolje vpliva na povečano strateško tveganje, zaradi česar obstaja verjetnost, da bo banka morala strateške cilje v obdobju krize prilagajati spremenjenim razmeram v okolju, vendar bo z zagotavljanjem dovolj hitre odzivnosti na spremembe v okolju poskušala zmanjšati tveganje na najnižjo možno raven.

Strateško tveganje je nemerljivo tveganje; z rednim **ocenjevanjem** njegovih elementov, v smislu spremljanja realizacije strateških usmeritev in ciljev, pa banka zagotavlja njihovo ustreznost.

Na področju **obvladovanja** strateškega tveganja ima banka predvidene ukrepe za njegovo zmanjšanje, ki jih začne izvajati, če strateške usmeritve niso realizirane v ustreznem obsegu in tudi v prihodnje ne pričakuje izboljšanja.

Banka bo analizirala in ovrednotila pomembnejše vplive iz okolja, kamor sodijo predvsem tržni in gospodarski pogoji, obnašanje strank, uvajanje novih produktov, politična stabilnost, veljavna zakonodaja in tehnološka podpora poslovanja. Če bo realizacija poslovnih aktivnosti le v manjšem obsegu zaostajala za strateškimi usmeritvami in cilji, bo banka na podlagi analize odmikov poskušala z ustreznimi operativnimi ukrepi pospešiti potrebne aktivnosti za uresničevanje strateških usmeritev. Če pa bo ugotovila, da so odmiki dejanskega poslovanja od strateških usmeritev večji, bo pristopila k prenovi strategije. K prenovi strategije bo pristopila predvsem v okoliščinah, ko bodo odmike povzročili vplivi iz okolja oziroma nestabilno in nepredvidljivo okolje. V primeru nestabilnih razmer v okolju bo banka zagotovila pogostejše analize odmikov.

Banka vsako leto izdela letno poslovno politiko in finančni načrt ter strategijo za triletno oziroma petletno obdobje, ki se letno dopolnjuje in podaljša za eno leto.

Spremljanje izvajanja strategije ter poslovne politike in finančnega načrta se izvršuje preko izdelave medletnih poročil, ki jih obravnava tudi nadzorni svet in vključujejo kvalitativne analize poslovanja. Za potrebe poslovnega odločanja banka vsaj enkrat letno izdela podrobno oceno uresničevanja finančnega načrta, ki se obravnava na sejah uprave banke, sejah ALCO in kolegija banke.

(9) Tveganje ugleda

Tveganje ugleda je tveganje nastanka izgube zaradi negativne podobe, ki jo imajo o banki njeni komitenti, poslovni partnerji, lastniki in investitorji ali nadzorniki. Ta podoba vpliva na vzpostavljanje novih poslovnih odnosov in storitev ter na vzdrževanje že obstoječih. To tveganje lahko privede banko v pravne spore, v finančno izgubo, težave z likvidnostjo in povzroči zmanjšanje števila komitentov.

Da bi bil ugled banke, ki ga dojema zainteresirana javnost, kar najbolj primeren za doseganje poslovnih ciljev banke, je upravljanje z ugledom strateška naloga banke kot celote in ne le njenega posameznega dela. Največja pozornost je namenjena delu s komitenti ter stikom z nadzornimi institucijami, potencialnimi institucijami in ostalimi javnostmi.

Indikatorji za **ugotavljanje** tveganja ugleda se spremljajo po posameznih zainteresiranih javnostih (lastniki, zaposleni, nadzorne institucije, komitenti, poslovni partnerji, splošna javnost idr.). Ti indikatorji so lahko različni, na primer ocene Banke Slovenije, mnenje revizorja, poslovno-finančni rezultati, rezultati anket, spremljanje pojavljanja v medijih, interna klima.

Tveganje ugleda je nemerljivo tveganje, zato se ti indikatorji **ocenjujejo** predvsem kvalitativno, prilagojeno vsakemu posameznemu kriteriju, izkustveno, glede na časovno vrsto, v različnih intervalih, ob pojavu. Merljivi so predvsem poslovno-finančni rezultati poslovanja banke, ki jih presojuje mesečno, četrtno, polletno in letno, interno in revizor, Banka Slovenije, nadzorni svet ter druge nadzorne institucije ter ostale javnosti.

Banka obvladuje tveganje ugleda s tem, da zagotavlja varno, kvalitetno in stabilno poslovanje, uprava in nadzorni svet ravnata v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, zagotavlja transparentnost poslovanja, izvaja monitoring medijske podobe, sistematično komunicira z različnimi javnostmi, skrbno upravlja z zaposlenimi, je družbeno odgovorna.

3 INFORMACIJE O OSEBAH, VKLJUČENIH V RAZKRITJA

Informacije o osebah, vključenih v razkritja (zahteva 11. člena Sklepa o razkritjih):

- a) firma banke, ki je dolžna izvesti razkritja po tem sklepu,
- b) opis razlik med konsolidacijo za računovodsko poročanje in konsolidacijo za potrebe nadzora na konsolidirani podlagi,
- c) morebitne trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami,
- d) skupni znesek, za katerega je kapital nižji od zahtevanega minimuma v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in firmo oziroma firme teh podrejenih družb.

Firma banke, ki je dolžna izvesti razkritja po tem sklepu

Razkritja po tem sklepu je dolžna izvesti Banka Celje d.d.

Banka Celje d.d. je slovenska delniška družba, ki opravlja univerzalne bančne posle.

Banka z delnicami ne trguje na organiziranem trgu kapitala.

Poslovni naslov banke je: Banka Celje d.d., Vodnikova 2, Celje.

Opis razlik med konsolidacijo za računovodsko poročanje in konsolidacijo za potrebe nadzora na konsolidirani podlagi

Banka je 100-odstotna lastnica odvisne družbe Posest d.o.o. Celje. Odvisna družba na podlagi dovoljenja Banke Slovenije ni vključena v konsolidirani nadzor po sklepu Banke Slovenije o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi, ker z vidika cilja nadzora banke odvisna družba ne predstavlja pomembnega učinka.

Odvisna družba v popolni lasti banke je v konsolidirane računovodske izkaze za računovodsko poročanje vključena po metodi polne konsolidacije. Odvisna družba je polno konsolidirana od dneva pridobitve kontrole in bo izključena iz konsolidacije z datumom izgube kontrole.

Morebitne trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami

V skupini Banke Celje ni trenutnih ali predvidenih dejanskih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njeno podrejeno družbo.

Skupni znesek, za katerega je kapital nižji od zahtevanega minimuma v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in firmo oziroma firme teh podrejenih družb

Odvisna družba banke, ki ni vključena v konsolidacijo po Sklepu o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi (Ur. l. RS, št. 135/2006, 104/2007, 97/2010, 60/2013), izpolnjuje zahtevani minimum kapitala.

4 KAPITAL

Kapital (zahteva 12. člena Sklepa o razkritjih):

- a) ključne informacije in lastnosti posameznih kategorij kapitala in njihovih sestavin, vključno z ločenim razkritjem:
  - hibridnih instrumentov temeljnega kapitala iz 16. člena Sklepa o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06, 104/07, 85/10; 97/2010, 100/2011 in 100/2012 v nadaljevanju: sklep o kapitalu);
  - finančnih instrumentov s spodbudami za izplačilo po sklepu o kapitalu;
  - finančnih instrumentov iz četrtega odstavka 34. člena sklepa o kapitalu;
- b) znesek temeljnega kapitala, z ločenim razkritjem:
  - vseh postavk, ki sestavljajo temeljni kapital, in odbitnih postavk pri izračunu temeljnega kapitala;
  - skupnega zneska hibridnih instrumentov temeljnega kapitala, znotraj katerega so ločeno navedeni finančni instrumenti iz četrtega odstavka 34. člena sklepa o kapitalu;
  - skupnega zneska hibridnih instrumentov temeljnega kapitala s spodbudami za izplačilo, znotraj katerega so ločeno navedeni finančni instrumenti s spodbudami za izplačilo iz četrtega odstavka 34. člena sklepa o kapitalu;
- c) skupni znesek dodatnega kapitala I in skupni znesek dodatnega kapitala II, kot sta opredeljena s sklepom o kapitalu in kot se v skladu z navedenim sklepom lahko upošteva pri izračunu kapitala banke;
- d) odbitne postavke od temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I, z ločenim razkritjem postavke, določene v točki (f) drugega odstavka 30. člena sklepa o kapitalu;
- e) znesek kapitala iz 3. člena sklepa o kapitalu, zmanjšan za odbitne postavke iz 30. člena sklepa o kapitalu in ob upoštevanju razmerij in omejitev med posameznimi sestavinami kapitala, določenih v 6. členu sklepa o kapitalu.

Ključne informacije in lastnosti posameznih kategorij kapitala in njihovih sestavin

V skladu z določili Basla II in sklepom o kapitalu se kapital, glede na svoje lastnosti, deli na tri kategorije:

- temeljni kapital,
- dodatni kapital I,
- dodatni kapital II.

Temeljni kapital predstavlja najkvalitetnejšo kategorijo kapitala in se skupaj z dodatnim kapitalom I lahko uporabi za izpolnjevanje kapitalskih zahtev za kreditno, tržna in operativno tveganje. Dodatni kapital II se lahko uporabi samo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev za tržna tveganja, razen kapitalskih zahtev za tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke.

Banka mora stalno izpolnjevati določena razmerja in omejitve med posameznimi sestavinami kapitala. Pomembnejša razmerja in omejitve so:

- dodatni kapital I ne sme presegati zneska temeljnega kapitala,
- vsota prednostnih kumulativnih delnic s fiksnim donosom in podrejenega dolga, ki se vključuje v dodatni kapital I, ne sme presegati 50 % temeljnega kapitala.

Ne glede na navedena razmerja in omejitve med posameznimi kategorijami oziroma sestavinami kapitala veljajo za hibridne instrumente, ki jih banka lahko vključi med sestavine temeljnega kapitala, naslednje omejitve:

- znesek hibridnih instrumentov, ki se v skladu s šestim odstavkom 16. člena sklepa o kapitalu konvertirajo v navadne delnice iz 10. člena omenjenega sklepa, ne sme presegati 50 % temeljnega kapitala,
- v okviru omejitve iz prve alineje znesek ostalih hibridnih instrumentov ne sme presegati 35 % temeljnega kapitala,

- v okviru omejitev iz prve in druge alineje znesek hibridnih instrumentov z določenim rokom dospelosti in hibridnih instrumentov s spodbudami za izplačilo ne sme presegati 15 % temeljnega kapitala.

Morebitni presežki posameznih kategorij oziroma sestavin kapitala banke nad omejitvami se pri izračunu kapitala ne smejo upoštevati.

Temeljni kapital in odbitne postavke temeljnega kapitala

Temeljni kapital banke sestavljajo:

- vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve iz naslova navadnih delnic,
- rezerve in zadržani dobiček, ki je neobremenjen z morebitnimi prihodnjimi obveznostmi in je potrjen na skupščini v delu, za katerega se predvideva, da bo še naprej ostal sestavina kapitala in ne bo razdeljen; v okviru te postavke mora banka upoštevati tudi zadržano izgubo,
- hibridni instrumenti temeljnega kapitala v okviru omejitev, in sicer
  - hibridni instrumenti iz prehodnega obdobja s spodbudami za izplačilo (izdana podrejena imenska obveznica banke, neodkupljeni del).

Odbitne postavke od temeljnega kapitala banke so:

- lastne delnice, ki imajo značilnosti temeljnega kapitala,
- presežki iz prevrednotenja – bonitetni filtri, ki vključujejo negativne učinke iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v bančno in trgovalno knjigo) ter dolžniškimi vrednostnimi papirji, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v trgovalno knjigo),
- neopredmetena dolgoročna sredstva banke.

Sestavine temeljnega kapitala in odbitne postavke od temeljnega kapitala so razvidne iz preglednice Kapital in kapitalske zahteve v nadaljevanju poglavja.

Dodatni kapital I

Sestavine dodatnega kapitala I banke so:

- presežki iz prevrednotenja, in sicer 80 % zneska pozitivnih učinkov iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v bančno in trgovalno knjigo), ter dolžniškimi vrednostnimi papirji, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po pošteni vrednosti (uvrščeni v trgovalno knjigo),
- podrejeni dolg za vključitev v dodatni kapital I (obseg vključevanja podrejenega dolga v dodatni kapital I se postopoma znižuje z 20-odstotnim kumulativnim diskontom v zadnjih petih letih pred zapadlostjo oziroma odplačilom).

Odbitne postavke od temeljnega in dodatnega kapitala I

Banka po stanju na dan 31. decembra 2013 in 31. decembra 2012 ni imela odbitnih postavk od temeljnega in dodatnega kapitala I, določenih v 30. členu sklepa o kapitalu.

Sestavine dodatnega kapitala I in odbitne postavke od temeljnega kapitala in dodatnega kapitala I so razvidne iz preglednice Kapital in kapitalske zahteve v nadaljevanju poglavja.

Dodatni kapital II

Banka po stanju na dan 31. decembra 2013 in 31. decembra 2012 ni imela izdanih vrednostnih papirjev, ki bi se vključevali v dodatni kapital II in so opredeljeni v 32. členu sklepa o kapitalu.

Kapital in kapitalske zahteve	31. 12. 2013	31. 12. 2012
I. SKUPAJ KAPITAL za namen kapitalske ustreznosti (1+2)	34.298	230.628
1. Temeljni kapital	24.656	165.410
Vplačani osnovni kapital	16.980	16.980
Kapitalske rezerve	51.380	51.380
Rezerve iz dobička in zadržani dobiček	(39.498)	86.751
Hibridni instrumenti	161	14.937
Hibridni instrumenti iz prehodnega obdobja, brez spodbud za izplačilo	-	-
Hibridni instrumenti iz prehodnega obdobja, s spodbudami za izplačilo	161	14.937
Odbitne postavke temeljnega kapitala:	(4.367)	(4.638)
<i>(-) Lastne delnice</i>	(91)	(198)
<i>(-) Neopredmetena dolgoročna sredstva</i>	(4.108)	(4.415)
<i>(-) Presežki iz prevrednotenja (PP)-bonitetni filtri</i>	(168)	(25)
<i>(-) Presežek hibridnih instrumentov</i>	-	-
2. Dodatni kapital I	9.642	65.218
Presežek posameznih sestavin temeljnega kapitala, ki se lahko prenese v dodatni kapital	-	-
Popravki PP v temeljnem kapitalu, ki se prenesejo v dodatni kapital I - bonitetni filter	9.047	1.439
Podrejeni dolg I	595	63.779
II. KAPITALSKE ZAHTEVE	109.975	141.805
Vsota kapitalskih zahtev za kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke	93.964	128.375
Vsota kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje in valutno tveganje	5.046	2.199
Kapitalska zahteva za operativno tveganje	10.965	11.231
III. KOLIČNIK KAPITALSKE USTREZNOSTI (I / II x 8) (v %)	2,49%	13,01%
IV. KOLIČNIK TEMELJNEGA KAPITALA (I.1. / II x 8) (v %)	1,79%	9,33%

Kapital za namen kapitalske ustreznosti se je glede na prejšnje leto znižal zaradi izgube, ki jo je banka realizirala v letu 2013 ter vključevanja hibridnega ter podrejenih instrumentov v izračun kapitala po pošteni vrednosti, kar je posledica prevrednotenja finančnih instrumentov. Nižje kapitalske zahteve so posledica oblikovanja dodatnih oslabitev v letu 2013 in znižanja kreditov, s čimer se je znižala izpostavljenost kreditnemu tveganju banke. Kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje so se povečale zaradi prestavitve dela finančnih instrumentov iz bančne na trgovalno knjigo. Zmanjšanje kapitala je vplivalo na znižanje količnika kapitalske ustreznosti in količnika temeljnega kapitala, ki konec leta 2013 nista dosegala regulatornih vrednosti. Banka je postala kapitalsko neustrezna. Na zahtevo Banke Slovenije je banka izdelala podroben načrt aktivnosti in ukrepov za odpravo kapitalskega primanjkljaja, ki ga mora odpraviti do 30. junija 2014.

Vlada RS je 19. marca javno objavila, da je banka primerna za začetek postopka za izvedbo ukrepov za krepitev stabilnosti bank. Dne 11. 4. je skupščina delničarjev banke na 30. seji izglasovala sklep o povečanju osnovnega kapitala banke z vplačili z denarnimi vložki. Dokapitalizacija na omenjen način je bila neuspešna, zato je banka zaprosila za državno pomoč v obliki prenosa določenega premoženja na Družbo za upravljanje terjatev bank in povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z Zakonom o ukrepih za krepitev stabilnosti bank in s pravili o državnih pomočeh.

S 1. januarjem 2014 je na področju kapitala pričela veljati nova kapitalska ureditev kot posledica zahtev Basla III (uredba CRR in direktiva CRD IV). Banka bo morala prvi izračun kapitala in kapitalske ustreznosti za namene poročanja regulatorju pripraviti po stanju na dan 31. 3. 2014. Nova kapitalska ureditev uvaja novo opredelitev kapitala, ki se deli na temeljni in dodatni kapital. Temeljni kapital sestavljata navadni lastniški kapital in dodatni temeljni kapital, pri čemer je poudarek na navadnem lastniškem temeljnem kapitalu ali delniškem kapitalu, ki je namenjen pokrivanju izgube v času rednega poslovanja banke. Novosti zakonodaje, ki bodo vplivale na izračun kapitala banke od leta 2014 naprej, so tudi na področju strožjih kriterijev glede vključevanja kapitalskih instrumentov v izračun kapitala, odbitkov od kapitala, dodatnih razkritij v zvezi s kapitalom ter uvedbe kapitalskih blažilnikov.

5 MINIMALNE KAPITALSKE ZAHTEVE IN PROCES OCENJEVANJA USTREZNEGA NOTRANJEGA KAPITALA

Minimalne kapitalske zahteve in proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (zahteva 13. člena Sklepa o razkritjih):

- a) povzetek pristopa k ocenjevanju ustreznosti notranjega kapitala banke, potrebnega z vidika njenih tekočih in načrtovanih dejavnosti banke,
- b) kapitalska zahteva za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu,
- c) kapitalska zahteva za tržna tveganja,
- d) kapitalska zahteva za operativno tveganje.

Povzetek pristopa k ocenjevanju ustreznosti notranjega kapitala banke, potrebnega z vidika njenih tekočih in načrtovanih dejavnosti

Banka mora pri svojem poslovanju stalno razpolagati z ustrežno višino kapitala za zavarovanje sredstev svojih vlagateljev in investorjev. Ustrezna kapitalska osnova predstavlja varnostno rezervo za različne vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju. Banka mora razpolagati s kapitalom, ki ustreza tveganosti njenega poslovanja in njeni poslovni strategiji.

Banka je v skladu s kapitalsko ureditvijo Basel II vzpostavila **proces ICAAP**, ki:

- temelji na ugotavljanju, merjenju oziroma ocenjevanju tveganj, oblikovanju zbirne ocene tveganj ter spremljanju pomembnih tveganj,
- omogoča zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v razmerju do profila tveganosti banke,
- je ustrezno vključen v sistem upravljanja (pri sprejemanju poslovnih odločitev, na področju upravljanja s tveganji idr.).

Banka za potrebe ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala izračunava interne ocene kapitalskih potreb pri tistih tveganjih, ki jih skozi profil tveganja oceni kot pomembna ali skozi postopke ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj ugotovi, da lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke, in mora zanje zagotavljati ustrežno višino kapitala. Kot pomembna tveganja banka šteje šest najvišje ocenjenih tveganj iz profila tveganja in zanje izračunava interno oceno kapitalskih potreb. Za tri najnižje ocenjena tveganja (tveganje ugleda, tržna tveganja in obrestno tveganje), izmed vseh devet ocenjenih tveganj banka načeloma ne izračunava interne ocene kapitalskih potreb (posebnosti so navedene v nadaljevanju). Z namenom ocenjevanja sposobnosti prevzemanja tveganj banka izdeluje projekcije interne ocene kapitala in kapitalskih potreb za obdobje petih let v skladu z letno poslovno politiko in finančnim načrtom banke ter petletno strategijo, iz katerih je razvidno gibanje količnikov kapitalske ustreznosti glede na planiran obseg poslovanja banke.

Banka izračunava **interno oceno kapitala in kapitalskih potreb** vsake tri mesece. Izračun, ki ga obravnava Odbor za tveganje, nato posreduje v obravnavo in potrditev na sejo odbora ALCO.

Profil tveganja banke je dokumentiran in kategoriziran zbir kvantitativnih in kvalitativnih ocen merljivih in nemerljivih tveganj, ki jih banka prevzema v okviru svojega poslovanja. Njegova izdelava je za banko zelo pomembna, saj ga uporablja na več področjih: pri načrtovanju in izvajanju aktivnosti upravljanja s tveganji, pri izračunavanju potrebnega notranjega kapitala ter pri načrtovanju področij dela notranje revizije. Profil tveganja predstavlja tudi skupni imenovalec za primerljivost med bankami in časovnimi obdobji.

Banka je v letu 2013 nadaljevala z aktivnostmi na področju uresničevanja procesa ICAAP. Ocenila je interni kapital in interne kapitalske potrebe za naslednje petletno obdobje ter trimesečno izračunavala višino interne ocene kapitala in interne ocene kapitalskih potreb za vsa pomembna tveganja, ter oblikovala in izvajala stres teste.

Banka je ponovno ocenila višino izpostavljenosti pomembnejših poslovnih aktivnosti do posameznih tveganj ter kakovost kontrolnega okolja, izračunala profil tveganja banke in izdelala matriko tveganj. Na podlagi profila tveganja, izračunanega decembra 2013, je banka izpostavljena tveganjem v sprejemljivi višini, najvišjo oceno ima kapitalsko tveganje, sledijo likvidnostno, kreditno in strateško tveganje, tveganje dobičkonosnosti, operativno tveganje, tveganje ugleda, tržna tveganja in obrestno tveganje. Izračun profila tveganja odstopa od zelenega profil tveganja banke. Slabši profil tveganja banke je predvsem posledica nadaljevanja gospodarske krize ter potrebe po dokapitalizaciji banke, kar vse vpliva na povečano izpostavljenost banke posameznim tveganjem.

Banka v okviru procesa ICAAP ocenjuje interne kapitalske potrebe za šest najvišje ocenjenih tveganj in za tveganja, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke. V nadaljevanju so tveganja naštetá glede na stopnjo tveganosti, ugotovljeno pri izračunu profila tveganja decembra 2013, v okviru posameznega tveganja pa je opredeljen odnos banke glede pomembnosti vpliva tveganja na poslovanje banke in izračun interne kapitalske potrebe:

1. kapitalsko tveganje,
2. likvidnostno tveganje,
3. kreditno tveganje in v okviru kreditnega tveganja preostalo tveganje zaradi manjše učinkovitosti zavarovanj in tveganje koncentracije ter deželno tveganje,
4. strateško tveganje,
5. tveganje dobičkonosnosti,
6. operativno tveganje,
7. tveganje ugleda,
8. tržna tveganja,
9. obrestno tveganje.

(1) Kapitalsko tveganje

Banka s pomočjo metodologije za ocenjevanje sposobnosti prevzemanja kapitalskega tveganja določi, do katere meje je sposobna prevzemati tveganja z vidika kapitala. Pri tem se upoštevajo tudi dejavniki, kot so bonitetna ocena banke, konkurenčnost banke, načrti, ki izhajajo iz poslovne politike in finančnega načrta ter petletne strategije banke, možnost dokapitalizacije, ugled banke na trgu, operativni vidik idr. Na ta način banka zagotavlja, da običajno nihanje obsega poslovanja ali kratkotrajne neugodne tržne razmere ne povzročijo padca kapitala pod regulatorni minimum.

Iz profila tveganja, izračunanega decembra 2013, je razvidno, da sodi kapitalsko tveganje med šest najvišje ocenjenih tveganj, zato bo banka v letu 2014 za kapitalsko tveganje izračunavala interno oceno kapitalskih potreb.

V letu 2013 je bila banka vključena v pregled kakovosti sredstev na ravni bančnega sistema in izvedbo stresnih testov, na podlagi katerega je bil decembra 2013 ugotovljen kapitalski primanjkljaj. Na zahtevo Banke Slovenije je banka v januarju 2014 izdelala podroben načrt aktivnosti in ukrepov za odpravo kapitalskega primanjkljaja. Kapitalski primanjkljaj mora pokriti do 30. junija 2014 in s tem se bo izpostavljenost kapitalskemu tveganju znižala.

(2) Likvidnostno tveganje

Banka ocenjuje, da ji v razmerah normalnega poslovanja, ob spoštovanju limitnega sistema, zaradi konzervativne politike upravljanja z likvidnostnim tveganjem zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij ne povzroča dodatnih stroškov. V zaostrenih likvidnostnih razmerah pa je zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij povezano z dodatnimi stroški refinanciranja obveznosti, zato banka vključi v izračun dodatno kapitalsko potrebo za likvidnostno tveganje.

Banka je lahko izpostavljena tudi tržnemu likvidnostnemu tveganju, ki je tveganje, ko pozicije (v instrumentu) ni možno odprodati ali nadomestiti v kratkem času brez pomembnega vpliva na tržno ceno, bodisi zaradi nezadostne globine trga bodisi zaradi tržnih neravnovesij. Banka upošteva tržno likvidnostno tveganje v okviru izdelave scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer.

(3) Kreditno tveganje in v okviru kreditnega tveganja preostalo tveganje zaradi manjše uporabe zavarovanj in tveganje koncentracije ter deželno tveganje

Za izračun kapitalskih potreb banka v procesu ICAAP upošteva izračunane regulatorne kapitalske zahteve za kreditno tveganje iz prvega stebra Basel II. Na podlagi rezultatov kazalnikov, ki merijo koncentracijo portfelja, banka presoja dodatne kapitalske potrebe zaradi posamične in panožne koncentracije portfelja. Banka spremlja deželno tveganje, ki ga uravnava na ravni posameznega dolžnika in s pomočjo limitov do posamezne regije držav. Ob preseganju izpostavljenosti nad ciljno določeno vrednostjo banka izračuna dodatno kapitalsko potrebo. Banka interno oceno kapitalskih potreb presoja tudi z vidika zunanjih dejavnikov in izvaja stres teste ter meri vpliv izrednih, a verjetnih dogodkov na dohodek in finančni položaj banke. Ob uporabi kreditnih zavarovanj je banka izpostavljena tveganju manjše učinkovitosti zavarovanja, zato presoja preostala tveganja.

(4) Strateško tveganje

Na podlagi metodologije za ocenjevanje sposobnosti prevzemanja strateškega tveganja banka redno spremlja uresničevanje svojih temeljnih strateških usmeritev in ob nastopu posameznih tveganj sprejme ustrezne ukrepe. Kljub temu se je stopnja izpostavljenosti strateškemu tveganju v letu 2013 povišala kot posledica iskanja potencialnih investitorjev, ki bi banko dokapitalizirali in ji omogočili dolgoročno stabilno kapitalsko ustreznost.

Iz profila tveganja, izračunanega decembra 2013, je razvidno, da sodi strateško tveganje med šest najvišje ocenjenih tveganj, zato bo banka v letu 2014 tudi za strateško tveganje izračunavala interno oceno kapitalskih potreb.

(5) Tveganje dobičkonosnosti

Na podlagi merjenja oziroma ocenjevanja sposobnosti prevzemanja tveganja dobičkonosnosti banka ocenjuje, da je v stabilnih razmerah poslovanja sposobna prevzeti tveganje do meje, pri kateri ustvarjen operativni dobiček še ohranja rast, donosnost sredstev in kapitala pa se giblje v skladu s pričakovanji lastnikov. V negotovih gospodarskih razmerah je lahko ustvarjen operativni dobiček tudi nižji, vendar mora biti zagotovljena stabilnost čistih finančnih in poslovnih prihodkov. Operativni dobiček predstavlja bruto dobiček pred oblikovanjem oslabitev in rezervacij.

V skladu s profilom tveganja banke se tveganje dobičkonosnosti uvršča med višje ocenjena tveganja, za katere se izračunavajo kapitalske potrebe.

Interno oceno kapitalskih potreb za tveganje dobičkonosnosti izračunava banka v skladu z dopolnitvami ICAAP-Internal Capital Adequacy Assessment Process / SREP-Supervisory Review and Evaluation Process smernic v zvezi z višino obrestnih mer za vloge nebančnega sektorja (v veljavi od meseca marca 2012).

Kapitalske potrebe so izračunane kot zmnožek obsega novih poslov, kjer banka presega zgornje meje obrestnih mer (določene s strani Banke Slovenije), z višino preseganja obrestne mere.

(6) Operativno tveganje

Banka je za namen ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala za pokrivanje nepričakovanih izgub iz naslova operativnega tveganja razvila metodologijo, ki temelji na primerjavi kapitalske zahteve, izračunane po prvem stebru Basla II, s kapitalsko potrebo, ki je izračunana kot seštevek evidentiranih škodnih dogodkov in sodnih zadev, v katerih je banka tožena stranka. Pri primerjavi banka ugotavlja, da kapitalska zahteva zadošča za pokritje izgub iz operativnega tveganja.

Iz profila tveganja, izračunanega decembra 2013, je razvidno, da sodi operativno tveganje med šest najvišje ocenjenih tveganj, zato bo banka v letu 2014 za operativno tveganje izračunala interno oceno kapitalskih potreb.

(7) Tveganje ugleda

Banka je v letu 2013 posebno pozornost namenjala komunikaciji s komitenti, poslovni partnerji, lastniki, investitorji, zaposlenimi in ostalimi zainteresiranimi javnostmi na način, da je zagotavljala enakomerno obveščenost vseh javnosti; zagotavljala objave informacij na način, ki omogoča hiter dostop do teh informacij na nediskriminatorni podlagi; zagotavljala kakovostne, uporabne in verodostojne informacije ter zagotavljala informacije o poslovanju banke v skladu z zakonodajo. Banka bo tudi v letu 2014 posebno skrbno komunicirala z zgoraj navedenimi javnostmi s poudarkom na komunikaciji o aktivnostih za krepitev dolgoročne stabilnosti banke, kamor sodi tudi odprava kapitalskega primanjkljaja banke. Banka Celje s svojim 150 letnim poslovanjem, skrbjo za varno in stabilno poslovanje, z dobro operativno in strukturno likvidnostjo ter skrbjo za kapitalsko ustreznost potrjuje, da je sposobna prevzeti tveganje ugleda.

Tveganje ugleda je eno od treh najnižje ocenjenih tveganj v profilu tveganja, izračunanem v decembru 2013, zato zanj tudi v letu 2014 banka ne bo izračunavala interne ocene kapitalskih potreb. Če bo banka zaznala povečanje tveganje ugleda, bo neodvisno od rezultata profila tveganja izračunala interno oceno kapitalskih potreb za tveganje ugleda.

(8) Tržna tveganja

Banka ocenjuje potrebni notranji kapital na področju valutnega tveganja, pozicij v vrednostnih papirjih in izvedenih finančnih instrumentih na vrednostne papirje s pomočjo izračunov oziroma ocen tvegane vrednosti (VaR). Izračun tvegane vrednosti izvede po metodi historične simulacije, vsi ostali parametri pa so v skladu z baselskimi pravili za določitev kapitalske zahteve za tržna tveganja po notranjem modelu. Če je kapitalska potreba po notranjem modelu višja od regulatorne kapitalske zahteve iz prvega stebra Basel II, se razlika upošteva kot dodatna kapitalska potreba. Banka interno oceno kapitalskih potreb presoja tudi z vidika zunanjih dejavnikov in izvaja stres teste ter meri vpliv izrednih, a verjetnih dogodkov na dohodek in finančni položaj banke.

(9) Obrestno tveganje

Na področju obrestnega tveganja banka izračunava interno oceno kapitalskih potreb za obrestno tveganje bančne knjige v skladu s priporočili regulatorja, in sicer z izračunom spremembe sedanje vrednosti postavk bančne knjige zaradi vzporednega premika krivulje donosnosti za 200 bazičnih točk. Banka je izpostavljenost obrestnemu tveganju znižala, zato v letu 2013 ni več vključevala kapitalskih potreb v ICAAP.

Iz profila tveganja, izračunanega decembra 2013, je razvidno, da je obrestno tveganje eno od treh najnižje ocenjenih tveganj, zato banka v letu 2014 ne bo izračunavala interne ocene kapitalskih potreb za obrestno tveganje. V primeru, da bo banka zaznala povečanje obrestnega tveganja, bo, neodvisno od rezultata profila tveganja, izračunala interno oceno kapitalskih potreb v skladu s priporočili regulatorja.

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu

Banka od 1. januarja 2008 izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu. Za zniževanje kapitalske zahteve uporablja primerna kreditna zavarovanja. Za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem banka uporablja razvito metodo. V izračunu upošteva tudi osebna kreditna zavarovanja primernih dajalcev. Banka je za določanje uteži tveganja imenovala primerni zunanji bonitetni agenciji (primerna ECAI »External Credit Assessment Institution«) za kategorijo izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank ter za kategorijo izpostavljenosti do institucij. Za ostale kategorije izpostavljenosti banka ni imenovala primerne ECAI, zato utež tveganja dodeli na podlagi uteži države dolžnika in tveganosti naložbe.

Kapitalska zahteva za kreditno tveganje je po stanju 31. decembra 2013 znašala 93.964 tisoč evrov (2012: 128.375 tisoč evrov).

Kapitalska zahteva za tržna tveganja

Banka izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja za vse postavke, ki so namenjene trgovanju v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Ur. l. RS, št. 135/2006, 104/2007, 85/2010, 100/2011, 60/2013). Kapitalska zahteva za tržna tveganja je enaka vsoti kapitalskih zahtev, ki se izračunava za postavke trgovalne knjige, in sicer za pozicijsko tveganje, tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke, tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja ter kapitalskih zahtev, ki se izračunavajo za vse postavke za valutno tveganje in tveganje spremembe cen blaga.

Banka izračunava kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje ločeno za lastniške in dolžniške finančne instrumente. Izračunajo se kot vsota kapitalske zahteve za posebno in splošno pozicijsko tveganje. Posebno pozicijsko tveganje je zmnožek dolgih in kratkih neto pozicij ter uteži tveganj. Uteži tveganj so različne za lastniške in dolžniške finančne instrumente ter so odvisne od zapadlosti, izdajatelja in stopnje kreditne kvalitete. Splošno pozicijsko tveganje izračunava banka z uporabo pristopa, ki temelji na zapadlosti.

Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje dolžniških in lastniških finančnih instrumentov je po stanju na dan 31. december 2013 znašala 5.046 tisoč evrov (2012: 2.199 tisoč evrov).

Banka ne izračunava kapitalske zahteve za tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja.

Banka nima nepravilnih transakcij v trgovalni knjigi, zato ne izračunava kapitalske zahteve za tveganje poravnave.

Banka v svojem portfelju ne izkazuje blaga, s katerim se trguje, zato ne izračunava kapitalske zahteve za tveganje spremembe cen blaga.

Banka kapitalske zahteve za valutno tveganje ni vključila v izračun kapitalskih zahtev na dan 31. december 2012 in 31. december 2011, ker skupna neto pozicija v tujih valutah ni presegla 2 % kapitala banke.

Kapitalska zahteva za operativno tveganje

Banka izračunava kapitalske zahteve za operativno tveganje v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Ur. l. RS, št. 135/2006, 85/2010, 60/2013) po enostavnem pristopu. Kapitalska zahteva je enaka 15 odstotkom od triletnega povprečja vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov. Po stanju na dan 31. december 2013 je znašala 10.965 tisoč evrov (2012: 11.231 tisoč evrov).

6 KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE

Kreditno tveganje nasprotne stranke (CCR - zahteva 14. člena Sklepa o razkritjih):

- a) opis metodologije za določanje notranjega kapitala in limitov izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke;
- b) opis politik zavarovanja s premoženjem;
- c) opis politik obvladovanja izpostavljenosti zaradi neugodnih gibanj;
- d) opis učinkov poslabšanja bonitete banke na povečanje obsega zavarovanj s premoženjem, ki ga mora zagotoviti banka;
- e) informacije o bruto pozitivno poštenu vrednosti pogodb, prihodkov iz pobota, pobotanih tekočih kreditnih izpostavljenostih, zavarovanjih s premoženjem, s katerimi razpolaga banka, in neto kreditni izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov;
- f) opis metode izračuna vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente, posle začasne prodaje oziroma odkupa, posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave;

Metodologija za določanje notranjega kapitala in limitov izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke

Izpostavljenost iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, poslov začasne prodaje oziroma odkupa ter poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, pri katerih se banka izpostavlja kreditnemu tveganju nasprotne stranke, je majhno, zato banka ni razvila posebne metodologije za določanje notranjega kapitala.

Banka ima vzpostavljen sistem limitov, s katerim omejuje izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke, ter dnevno spremlja njihovo spoštovanje. Limit je odvisen od bonitetne ocene nasprotne stranke in vrste finančnega instrumenta.

Politika zavarovanja s premoženjem in učinki poslabšanja bonitete banke na povečanje obsega zavarovanj s premoženjem

Banka sklepa posle z izvedenimi finančnimi instrumenti s strankami z dobro bonitetno oceno. Izvedene finančne instrumente na obrestne in valutne zamenjave sklepa pretežno s prvovrstnimi bankami, zato je izpostavljenost kreditnemu tveganju nizka. Banka ne sklepa novih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na lastniške in dolžniške finančne instrumente, po stanju 31. december 2013 sta bila v stanju samo še dva terminska posla, katerih poštena vrednost se je znižala.

Metoda izračuna vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente ter posle začasne prodaje oziroma odkupa

Pri izvedenih finančnih instrumentih prihaja do kreditne izpostavljenosti iz naslova neizvršitve posla nasprotne stranke. Banka izračunava kreditno tveganje nasprotne stranke za izvedene finančne instrumente na lastniške in dolžniške finančne instrumente, na tujo valuto (terminski nakupi in prodaje za lastni portfelj ter v manjšem obsegu za podjetja) ter na obrestno mero. Za izračun vrednosti kreditne izpostavljenosti uporablja metodo tekoče izpostavljenosti na naslednji način:

- izračunajo se nadomestitveni stroški za pogodbe s pozitivno vrednostjo, tako da se vse pogodbe prevrednotijo z uporabo tekočih cen na trenutne tržne vrednosti; za pogodbe z negativno vrednostjo je trenutno izpostavljenost enaka nič;
- izračuna se potencialna kreditna izpostavljenost za preostali čas do zapadlosti pogodbe, tako da se nominalna vrednost ali vrednosti osnovnih finančnih instrumentov pomnožijo z ustreznim konverzijskim faktorjem glede na preostalo zapadlost po Sklepu o izračunu kapitalne zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice;

- vrednost izpostavljenosti je vsota nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti.

Bruto pozitivna poštena vrednost pogodb in neto kreditne izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov

Spodnja tabela prikazuje pošteno vrednost pogodb in neto kreditne izpostavljenosti po vrstah sklenjenih izvedenih finančnih instrumentov.

	31.12.2013			31. 12. 2012		
	Poštena vrednost	Potencialna izpostav.	Neto kreditna izpostav.	Poštena vrednost	Potencialna izpostav.	Neto kreditna izpostav.
Izvedeni finančni instrumenti, namenjeni trgovanju						
Terminski posli z vrednostnimi papirji	126	-	-	2.724	392	3.116
Obrestne zamenjave	5.782	600	6.382	7.886	653	8.543
Valutni izvedeni finančni instrumenti	26	234	260	166	296	449
Opcije	-	28	28	10	71	81
Skupaj	5.934	862	6.796	10.786	1.412	12.189
Izvedeni finančni instrumenti, namenjeni varovanju						
Obrestne zamenjave	3.437	271	3.708	6.892	821	7.713
Skupaj	3.437	271	3.708	6.892	821	7.713

7 KREDITNO TVEGANJE IN TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV

Kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev (zahteva 15. člena Sklepa o razkritjih):

- a) opredelitev zapadlih in oslabljenih postavk za računovodske namene;
- b) opis metodologije prevrednotenja postavk in rezervacij;
- c) skupni znesek izpostavljenosti, zmanjšan za oslabitve oziroma rezervacije, brez upoštevanja učinkov kreditnih zavarovanj in povprečni znesek izpostavljenosti v poročevalskem obdobju, razčlenjen po vseh kategorijah izpostavljenosti;
- d) porazdelitev izpostavljenosti po pomembnih geografskih področjih, razčlenjenih na pomembne kategorije izpostavljenosti, po potrebi tudi dodatne podrobnosti;
- e) porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto komitentov, razčlenjenih na kategorije izpostavljenosti, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti;
- f) razčlenitev vseh kategorij izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti;
- g) za pomembne gospodarske panoge ali vrste komitentov po stanju konec poročevalskega obdobja razkriti naslednje podatke:
  - znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti,
  - znesek popravkov vrednosti zaradi oslabitev in rezervacij,
  - znesek neto ukinjenih/oblikovanih popravkov vrednosti zaradi oslabitev in rezervacij v poročevalskem obdobju;
- h) za pomembna geografska območja po stanju konec poročevalskega obdobja znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti, vključno z zneski oslabitev in rezervacij v zvezi z vsakim geografskim območjem, če je mogoče;
- i) za oslabljene izpostavljenosti prikaz sprememb popravkov vrednosti in prikaz sprememb rezervacij, pri čemer morata oba prikaza obsegati:
  - opis popravkov vrednosti in rezervacij po vrstah sredstev,
  - stanje popravkov vrednosti in rezervacij na začetku poslovnega leta,
  - znesek povečanja v poročevalskem obdobju,
  - znesek zmanjšanja v poročevalskem obdobju,
  - stanje popravkov vrednosti in rezervacij na koncu poročevalskega obdobja.

Opredelitev zapadlih in oslabljenih postavk za računovodske namene

Zapadle postavke za računovodske namene so vse postavke, pri katerih dolžnik ni poravnal svojih obveznosti v pogodbeno dogovorjenem roku in v pogodbeno dogovorjenem obsegu.

Oslabljene postavke za računovodske namene so vse postavke, za katere obstajajo nepristranski dokazi o oslabljenosti finančnega sredstva in za katere je banka oblikovala posamične ali skupinske slabitve.

Metodologija prevrednotenja postavk in rezervacij

Na vsak dan izkaza finančnega položaja banka oceni, ali obstajajo nepristranski dokazi o oslabitvi finančnega sredstva oziroma skupine finančnih sredstev. Finančno sredstvo oziroma skupina finančnih sredstev je oslABLJENA le, če obstaja nepristranski dokaz o oslabitvi kot posledica enega ali več dogodkov, ki so nastali po začetnem pripoznanju sredstva in vplivajo na prihodnje denarne tokove.

Nepriistranski dokazi o oslabiljenosti finančnega sredstva ali skupine sredstev so:

- pomembne finančne težave dolžnika;
- kršenje pogodbe z banko (neplačevanje glavnice in/ali obresti ali neizpolnitev drugih pogodbenih določil);
- verjetnost, da bo za dolžnika uveden stečaj, prisilna poravnava ali druga oblika finančnega prestrukturiranja;
- izginotje delujočega trga za finančno sredstvo zaradi finančnih težav izdajatelja vrednostnega papirja;
- obstoj merljivega zmanjšanja pričakovanih prihodnjih denarnih tokov skupine finančnih sredstev vse od začetnega pripoznanja teh sredstev, čeprav se zmanjšanje še ne more pripoznati pri posameznih finančnih sredstvih v skupini, vključno:
  - z neugodnimi spremembami v plačilnem statusu posojilojemalcev v skupini ter
  - s spremembami gospodarskih razmer v državi ali lokalnem okolju, ki sovpadajo z neplačili po sredstvih v skupini;
    - banka je zaradi ekonomskega in finančnega položaja dolžnika dogovorila spremenjene kreditne pogoje (kot npr. podaljšanje roka vračila glavnice, znižanje višine terjatve in drugo), česar ob sicer normalnem ekonomskem in finančnem položaju dolžnika ne bi storila.

Banka najprej oceni, ali obstajajo nepriistranski dokazi o oslabilvi pri posamično pomembnih finančnih sredstvih in skupinsko za finančna sredstva, ki posamično niso pomembna. Če banka ugotovi, da ni prisotnih znakov oslabilve pri posamično pomembnem finančnem sredstvu, ga vključi v skupino sorodnih finančnih sredstev s podobnimi kreditnimi značilnostmi. Posamične oslabilve se ocenijo na podlagi ocene bodočih denarnih tokov, ki vključujejo tudi poplačila iz unovčitve zavarovanja. Posamično se ocenijo tudi oslabilve za finančna sredstva, ki so že bila pripoznana kot oslabiljena. Sredstva, ki so za oslabiltev ocenjena posamično in za katera je ugotovljena izguba, niso vključena v skupinsko oceno za oslabiltev. Znesek izgube je merjen kot razlika med knjigovodsko vrednostjo sredstev in sedanjo vrednostjo pričakovanih prihodnjih denarnih tokov, ki vključujejo tudi jamstva in zavarovanje, diskontirana po izvorni efektivni obrestni meri finančnih sredstev. Če ima posojilo ali naložba v posesti do zapadlosti spremenljivo obrestno mero, je diskontna stopnja za merjenje izgube iz naslova oslabiltev trenutna efektivna obrestna mera, določena v pogodbi. Knjigovodska vrednost sredstev se zmanjša z uporabo konta popravka vrednosti, znesek izgube se evidentira v izkazu poslovnega izida.

Banka je razvila metodologijo za slabitev finančnih sredstev in zunajbilančnih obveznosti, ločeno za pravne osebe in samostojne podjetnike, fizične osebe, banke in hranilnice ter prvovrstne dolžnike (enote centralne ravni države), kar je podrobneje predstavljeno v nadaljevanju poglavja.

(1) Ocenjevanje slabitev za finančna sredstva do pravnih oseb in samostojnih podjetnikov

Oslabilve se lahko izračunavajo posamično na podlagi ocene bodočih denarnih tokov ali skupinsko na podlagi preteklih podatkov o neplačilih in izgubah za skupine izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, ki so prilagojene tekočim razmeram, tako da kažejo učinke zadnjih pogojev poslovanja. Posamično se ocenijo izpostavljenosti, ki imajo posamezno pomembne značilnosti (izpostavljenosti nad 650 tisoč evrov) in imajo znake oslabiltev (izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine neplačnikov D in E). Če ni znakov oslabiltev, se izpostavljenost razvrsti v skupino finančnih sredstev s podobnimi značilnostmi in se oslabilve ocenijo skupinsko. Posamično se ocenjujejo oslabilve tudi za finančna sredstva, ki so že bila pripoznana kot slaba oziroma oslabiljena (izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine D in E). Oslabilve se ocenijo na podlagi ocene bodočih denarnih tokov, ki vključujejo tudi poplačila iz unovčitve zavarovanja.

Za izpostavljenosti, kjer ni znakov oslabiltev ali so posamično nepomembne (izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine A1, A2, A3, B1, B2, B3, C1 in C2 ter z izpostavljenostjo pod 650 tisoč evrov), se oslabilve ocenijo skupinsko na podlagi preteklih podatkov o neplačilih in ocenjenih izgubah. Za namen skupinske ocene oslabiltev so finančna sredstva združena na osnovi podobnih kreditnih značilnosti, upoštevajoč predvsem finančni položaj dolžnika, poravnavanje obveznosti v

preteklosti, njegovo zmožnost zagotovitve denarnega toka v prihodnosti, dejavnost, geografsko lego in drugo.

Metodologija skupinskega ocenjevanja oslabitev temelji na:

- matriki prehodov med bonitetnimi skupinami, in sicer prehodi v razrede bonitetne skupine D in E znotraj enega leta (uporablja se večletno povprečje);
- izračunu deleža poplačljivosti terjatev v bonitetnih skupinah D in E (upoštevani so dolžniki, ki se slabijo posamično, upošteva se večletno povprečje);
- faktorja splošnega tveganja, ki kaže trenutne ekonomske razmere in zato vpliva na verjetnost neplačil. Vrednost faktorja splošnega tveganja se presoja najmanj letno na podlagi gibanja splošne ravni cen, obrestnih mer, poravnavanja obveznosti, gibanja na finančnih in kapitalskih trgih ter na trgu nepremičnin, gospodarske aktivnosti, razmer na trgu dela ter gibanja trgov energije in surovin.

Metodologija in predpostavke, uporabljene za ocenjevanje prihodnjih denarnih tokov, so najmanj letno pregledane, da bi zmanjševali razlike med ocenami izgub in dejanskimi izgubami. Odstotki slabitev se ločeno ocenijo za bonitetne skupine, v katere se razvrščajo izpostavljenosti do pravnih oseb, in ločeno za bonitetne skupine, v katere se uvrščajo izpostavljenosti do samostojnih podjetnikov.

(2) Ocenjevanje slabitev za finančna sredstva do fizičnih oseb

Za izpostavljenosti do fizičnih oseb je banka v letu 2010 prenovila metodologijo ocenjevanja oslabitev. Banka razvrsti finančna sredstva v bonitetne skupine A, B, C, D in E na osnovi poravnavanja obveznosti. Posamično pomembna finančna sredstva (izpostavljenosti nad 400 tisoč evrov), kjer obstajajo nepristranski dokazi za slabitev, se slabijo posamično. Posamično se slabijo tudi finančna sredstva, ki so že bila pripoznana kot oslabljena (izpostavljenosti, razvrščene v bonitetne skupine C, D in E).

Za namen skupinskih slabitev se finančna sredstva razdelijo v homogene skupine na osnovi poravnavanja obveznosti in na osnovi skupin produktov (stanovanjski krediti, potrošniški krediti, hitri krediti, prekoračitve na TRR). Odstotki slabitev temeljijo na zgodovinskih podatkih in so različni za vsako skupino produktov in za vsako bonitetno skupino. Metodologija temelji na:

- matriki prehodov med bonitetnimi skupinami, kjer se opazujejo prehodi finančnih sredstev v neplačilo oziroma v bonitetne skupine C, D in E (za vsako skupino produktov se uporablja večletno povprečje) in
- odstotku dejanske izgube ob neplačilu oziroma deležu ekonomske izgube za finančna sredstva v izterjavi (bonitetna skupina E), ki ga banka letno ugotovi na osnovi historičnih podatkov o poplačilih (odstotek se ugotovi za vsako skupino produktov).

(3) Ocenjevanje slabitev za finančna sredstva do bank in hranilnic ter prvovrstnih dolžnikov (enote centralne ravni države)

Za banke se oslabitve ocenjujejo samo posamično. Izpostavljenosti do enot centralne ravni države se ocenjujejo skupinsko in posamično.

Če se v naslednjem obdobju znesek izgube zaradi oslabitve zmanjša in če je mogoče zmanjšanje nepristransko povezati z dogodkom, ki je nastal po pripoznanju oslabitve, banka prej pripoznano izgubo zaradi oslabitve razveljavi s preračunom na računu popravka vrednosti, znesek razveljavitve izgube pa pripozna v poslovnem izidu.

Ko posojilo postane neizterljivo, se odpiše z uporabo predhodno oblikovanega popravka vrednosti. Neiztržljive terjatve se odpišejo, ko so izčrpane vse možnosti za izterjavo in ko je znesek izgube določen. Oslabitve posojil bankam in strankam, ki niso banke, ter finančnih naložb do zapadlosti so izkazane kot oslabitve v izkazu poslovnega izida. Morebitno poznejše poplačilo odpisane terjatve se pripozna kot prihodek v izkazu poslovnega izida.

(4) Finančna sredstva, razpoložljiva za prodajo

Ob koncu poročevalskega obdobja banka oceni, ali obstajajo objektivni dokazi za oslabitev finančnih sredstev, razpoložljivih za prodajo. Pomembno in dolgotrajno zmanjšanje poštene vrednosti lastniškega instrumenta pod njegovo nabavno vrednost lahko pomeni nepristranski dokaz o oslabitvi. Če takšen dokaz za finančna sredstva, razpoložljiva za prodajo, obstaja, se nabrana izguba odstrani iz kapitala in pripozna v izkazu poslovnega izida kot izguba zaradi oslabitve. Kasnejša odprava izgub zaradi oslabitev lastniških instrumentov, pripoznanih v izkazu poslovnega izida, se ne izvede prek izkaza poslovnega izida. Naknadna povečanja njihove poštene vrednosti se pripoznajo v kapitalu.

Če se poštena vrednost dolžniškega instrumenta, ki je označen kot razpoložljiv za prodajo, poveča in je to povečanje mogoče objektivno povezati z dogodkom, ki je nastal po pripoznanju izgube zaradi oslabitve, se odprava oslabitve izvede skozi izkaz poslovnega izida.

(5) Rezervacije

Rezervacije za obveznosti in stroške se pripoznajo, če ima banka zaradi preteklega dogodka sedanjo obvezo (pravno ali posredno) in je verjetno, da bo pri poravnavi obveze potreben odtok dejavnikov, ki omogočajo pritekanje gospodarskih koristi, ter je znesek obveze mogoče zanesljivo izmeriti.

Kadar obstaja več podobnih obvez, se verjetnost odtoka sredstev pri njihovi poravnavi ugotovi ob upoštevanju vrste obvez kot celote. Rezervacija se pripozna, čeprav je verjetnost odtokov za katerokoli postavko majhna, je pa precej verjetno, da bodo odtoki potrebni pri poravnavi obveze kot celote.

Banka rezervacije uporabi neposredno za pokrivanje stroškov oziroma odhodkov, za katere so bile oblikovane. Ob koncu vsakega poslovnega leta presodi upravičenost njihove velikosti oziroma obstoja glede na sedanjo vrednost izdatkov, ki so po predvidevanjih potrebni za poravnavo obvez, zaradi katerih so bile rezervacije oblikovane.

Skupni znesek izpostavljenosti, zmanjšan za oslabitve oziroma rezervacije, brez upoštevanja učinkov kreditnih zavarovanj ter povprečni znesek izpostavljenosti v poročevalskem obdobju, razčlenjen po vseh kategorijah izpostavljenosti

Tabela prikazuje vrednost izpostavljenosti ter povprečni znesek izpostavljenosti, ki je izračunan kot povprečje četrletnih podatkov po posameznih kategorijah izpostavljenosti.

	Stanje 31.12.2013	Povprečje 2013	Stanje 31.12.2012	Povprečje 2012
Enote centralne ravni države in centralne t	263.364	379.364	418.505	426.310
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	42.977	49.846	55.466	54.088
Osebe javnega sektorja	24.029	28.652	31.734	24.272
Multilateralne razvojne banke	8.173	8.168	5.230	9.575
Institucije	73.305	123.485	143.874	162.375
Podjetja	611.804	783.263	913.032	1.009.940
Bančništvo na drobno	490.739	513.772	540.050	554.094
Izpostavljenosti zavarovane s hipoteko	34.359	8.590	-	-
Zapadle postavke	24.512	24.834	35.347	57.807
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	208.207	254.943	250.656	229.786
Naložbe v krite obveznice	-	3.737	-	-
Institucije ali podjetja s kratkoročno	821	1.212	1.684	2.679
Investicijski skladi	-	321	442	364
Ostale izpostavljenosti	44.383	45.258	46.958	43.412
Skupaj	1.826.673	2.225.445	2.442.978	2.574.702
Od tega:				
iz bilančnih postavk sredstev	1.622.912	2.012.667	2.218.110	2.319.645
iz zunajbilančnih postavk	192.862	195.432	198.653	226.483
iz poslov financiranja VP in poslov z dolгим rokom poravnave	10.384	14.546	6.706	7.293
iz izvedenih finančnih instrumentov	515	2.800	19.509	21.281

Porazdelitev izpostavljenosti po pomembnih geografskih področjih, razčlenjenih na pomembne kategorije izpostavljenosti, po potrebi tudi dodatne podrobnosti

Tabeli v nadaljevanju prikazujeta vrednost izpostavljenosti po posameznih geografskih področjih, razčlenjene po posameznih kategorijah izpostavljenosti.

31.12.2013	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	226.567	36.797	-	-	263.364
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	37.961	5.016	-	-	42.977
Osebe javnega sektorja	13.950	10.079	-	-	24.029
Multilateralne razvojne banke	-	8.173	-	-	8.173
Institucije	7.634	61.493	43	4.135	73.305
Podjetja	577.202	23.045	7.600	3.957	611.804
Bančništvo na drobno	485.948	4.373	405	13	490.739
Izpostavljenosti zavarovane s hipoteko	32.689	1.670	-	-	34.359
Zapadle postavke	21.963	2.549	-	-	24.512
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	173.618	27.748	6.841	-	208.207
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno	-	821	-	-	821
Ostale izpostavljenosti	31.463	920	-	12.000	44.383
Skupaj	1.608.995	182.684	14.889	20.105	1.826.673

31. 12. 2012	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	364.930	53.575	-	-	418.505
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	35.169	20.297	-	-	55.466
Osebe javnega sektorja	21.085	10.649	-	-	31.734
Multilateralne razvojne banke	-	5.230	-	-	5.230
Institucije	40.054	100.436	1.031	2.353	143.874
Podjetja	843.080	1.213	66.105	2.634	913.032
Bančništvo na drobno	534.738	366	4.946	-	540.050
Zapadle postavke	35.186	77	84	-	35.347
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	226.065	675	23.916	-	250.656
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	1.684	-	-	1.684
Investicijski skladi	442	-	-	-	442
Ostale izpostavljenosti	32.734	18	1.505	12.701	46.958
Skupaj	2.133.483	194.220	97.587	17.688	2.442.978

Izpostavljenost do JV Evrope se je v letu 2013 znižala zaradi priključitve Hrvaške k Evropski uniji.

Porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto komitentov, razčlenjenih na kategorije izpostavljenosti, po potrebi pa tudi dodatne podrobnosti

Tabeli prikazujeta vrednost izpostavljenosti po vrstah komitentov, razčlenjene po posameznih kategorijah izpostavljenosti.

31.12.2013	Država	Banke	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	263.364	-	-	-	263.364
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	42.977	42.977
Osebe javnega sektorja	-	-	-	24.029	24.029
Multilateralne razvojne banke	-	8.173	-	-	8.173
Institucije	-	73.305	-	-	73.305
Podjetja	-	-	-	611.804	611.804
Bančništvo na drobno	-	-	344.057	146.682	490.739
Izpostavljenosti zavarovane s hipoteko	-	-	174	34.185	34.359
Zapadle postavke	-	-	2.284	22.228	24.512
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	-	1	3.487	204.719	208.207
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	821	-	-	821
Investicijski skladi	-	-	-	-	-
Ostale izpostavljenosti	-	18.291	8.469	17.623	44.383
Skupaj	263.364	100.591	358.471	1.104.247	1.826.673

31. 12. 2012	Država	Banke	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Skupaj
Enote centralne ravni države in centralne banke	418.505	-	-	-	418.505
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	-	-	55.466	55.466
Osebe javnega sektorja	-	-	-	31.734	31.734
Multilateralne razvojne banke	-	5.230	-	-	5.230
Institucije	-	143.626	-	248	143.874
Podjetja	-	-	-	913.032	913.032
Bančništvo na drobno	-	-	356.729	183.321	540.050
Zapadle postavke	-	-	3.464	31.883	35.347
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	-	1.532	6.840	242.284	250.656
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	1.684	-	-	1.684
Investicijski skladi	-	-	-	442	442
Ostale izpostavljenosti	75	20.077	9.750	17.056	46.958
Skupaj	418.580	172.149	376.783	1.475.466	2.442.978

Razčlenitev vseh kategorij izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom

Tabela prikazuje izpostavljenosti po preostali zapadlosti do enega leta in nad enim letom.

	31.12.2013		31.12.2012	
	Do 1 leta	Nad 1 letom	Do 1 leta	Nad 1 letom
Enote centralne ravni države in centralne banke	237.670	25.694	218.621	199.884
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	3.147	39.830	8.074	47.392
Osebe javnega sektorja	11.565	12.464	3.399	28.335
Multilateralne razvojne banke	80	8.093	77	5.153
Institucije	65.619	7.686	63.881	79.993
Podjetja	325.478	286.326	500.340	412.692
Bančništvo na drobno	220.617	270.122	243.205	296.845
Izpostavljenosti zavarovane s hipoteko	15.144	19.215	-	-
Zapadle postavke	16.997	7.515	21.409	13.938
Regulatorno zelo tvegane izpostavljenosti	177.004	31.203	201.571	49.085
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	821	-	1.684	-
Investicijski skladi	-	-	442	-
Ostale izpostavljenosti	40.638	3.745	44.025	2.933
Skupaj	1.114.780	711.893	1.306.728	1.136.250

Znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti za vrste komitentov

Tabeli prikazujeta zapadle izpostavljenosti, zapadle oslabljene izpostavljenosti in znesek popravkov vrednosti.

31. 12. 2013	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Banke in Država
Zapadle izpostavljenosti	14.937	391.955	-
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	13.625	368.595	-
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(14.959)	(332.913)	-

31. 12. 2012	Prebivalstvo	Podjetja in s.p.	Banke
Zapadle izpostavljenosti	9.548	315.858	2
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	8.553	282.830	2
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(11.569)	(143.189)	-

Znesek neto ukinjenih/oblikovanih oslabitev za izpostavljenosti po posameznih vrstah komitentov

	Stanje 1. 1. 2013	Spremembe oslabitev	Odpisi	Stanje 31. 12. 2013
Kreditni prebivalstvu	11.569	3.500	(110)	14.959
Limiti na TRR in kartice	203	3	-	206
Stanovanjski krediti	4.222	1.034		5.256
Kreditni za osebno potrošnjo	6.748	2.449	(65)	9.132
Nedovoljena stanja na TRR	396	14	(45)	365
Kreditni podjetjem	143.189	192.681	(2.957)	332.913
Velikim podjetjem	11.595	69.152	-	80.747
Majhnim in srednjim podjetjem	105.634	30.046	(2.860)	132.820
Drugim	25.960	93.483	(97)	119.346
Kreditni bankam	-	-	-	-
Skupaj	154.758	196.181	(3.067)	347.872

Znesek zapadlih izpostavljenosti in v okviru tega znesek oslabljenih izpostavljenosti za pomembna gospodarska območja

31. 12. 2013	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države
Zapadle izpostavljenosti	348.142	47.390	11.360	0
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	323.694	47.292	11.233	0
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(314.829)	(21.692)	(11.299)	(52)

31. 12. 2012	Slovenija	EU	JV Evropa	Ostale države
Zapadle izpostavljenosti	247.109	6	49.510	-
Zapadle oslabljene izpostavljenosti	241.988	5	49.226	-
Popravki vrednosti zaradi oslabitev	(136.127)	(31)	(18.576)	(24)

Prikaz sprememb popravkov vrednosti in prikaz sprememb rezervacij za oslabiljene izpostavljenosti

(1) Gibanje oslabitev

	Oslabitev za kredite bankam	Oslabitev za kredite strankam, ki niso banke	Oslabitev drugih sredstev	Oslabitev za finančna sredstva v posesti do zapadlosti
Stanje 1. 1. 2012	11	133.358	2.746	3.752
Slabitev kreditov	-	63.062	1.784	
Odprava slabitev kreditov in odpisi	(11)	(41.662)	(2.432)	(3.752)
Stanje 31. 12. 2012	-	154.758	2.098	-
Slabitev kreditov	-	206.588	1.250	
Odprava slabitev kreditov in odpisi		(13.474)	(984)	
Stanje 31. 12. 2013	-	347.872	2.364	-

(2) Gibanje rezervacij za potencialne obveznosti

	Rezervacije za potencialne obveznosti
Stanje 1. 1. 2012	3.042
Oblikovanje rezervacij	1.554
Odprava rezervacij	(2.354)
Stanje 31. 12. 2012	2.242
Oblikovanje rezervacij	1.505
Odprava rezervacij	(1.448)
Stanje 31. 12. 2013	2.299

8 DODATNA RAZKRITJA BANKE, KI UPORABLJA STANDARDIZIRANI PRISTOP

Dodatna razkritja banke, ki uporablja standardizirani pristop (zahteva 16. člena Sklepa o razkritjih):

- a) firme imenovanih zunanjih bonitetnih institucij (ECAI) ali izvoznih agencij (ECA) in razlogi za njihovo morebitno zamenjavo;
- b) navedbo ECAI ali ECA, katerih bonitetne ocene so uporabljene pri posamezni kategoriji izpostavljenosti;
- c) splošen opis procesa določanja uteži tveganja posameznim izpostavljenostim na podlagi razpoložljivih bonitetnih ocen dolžnika in njegovih finančnih instrumentov;
- d) navedba vzporeditve bonitetnih ocen posamezne imenovane ECAI ali ECA s stopnjo kreditne kvalitete iz sklepa o standardiziranem pristopu, če gre za vzporeditev, ki je Banka Slovenije javno ne objavlja;
- e) vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete v skladu s sklepom o standardiziranem pristopu in Sklepom o kreditnih zavarovanjih (Ur. l. RS, št. 135/2006, 104/2007, 112/2008, 100/2009, 85/2010, 100/2012), in vrednosti odbitnih postavk od kapitala.

Firme imenovanih zunanjih bonitetnih institucij (ECAI) in navedba ECAI, katerih bonitetne ocene so uporabljene pri posamezni kategoriji izpostavljenosti

V skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Ur. l. RS, št. 135/06, 104/07, 85/10, 97/10, 62/11, 100/11, 22/12, 100/12, 60/13) je banka za določanje uteži tveganja imenovala naslednje zunanje bonitetne institucije:

- Moody's Investors Service in Fitch Ratings za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in
- Moody's Investor Service za izpostavljenosti do institucij.

Za vzporeditev ocen s stopnjo kreditne kvalitete se uporablja vzporeditev, objavljena na spletnih straneh Banke Slovenije. Banka ne uporablja vzporeditve bonitetnih ocen posameznih ECAI, ki jih Banka Slovenije javno ne objavlja.

Splošen opis procesa določanja uteži tveganja posameznih izpostavljenosti na podlagi razpoložljivih bonitetnih ocen dolžnika in njegovih finančnih instrumentov

Za določanje uteži tveganja uporabi banka bonitetne ocene, ki so na razpolago. Če sta finančni instrument ali dolžnika ocenili dve imenovani ECAI in bonitetnima ocenama ustrezata različni uteži tveganja, se uporabi bonitetna ocena, ki ji pripada višja utež tveganja. Za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank ter za izpostavljenosti do institucij se uporabljajo bonitetne ocene za finančne instrumente in bonitetne ocene za dolžnike oziroma izdajatelje. Če je na razpolago bonitetna ocena finančnega instrumenta, se le-ta uporabi za določitev uteži tveganja, drugače se uporabi dolgoročna bonitetna ocena njegovih drugih primerljivih finančnih instrumentov, oziroma bonitetna ocena za izdajatelja oziroma dolžnika. Če ni na razpolago nobene bonitetne ocene, se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank utež tveganja 100 odstotkov.

Bonitetne ocene in pripadajoče stopnje kreditne kvalitete za izpostavljenosti do enot centralne ravni države banka uporabi za določitev uteži tveganja za finančne instrumente in dolžnike iz drugih kategorij izpostavljenosti, za katere ni na razpolago nobene bonitetne ocene imenovane ECAI ali za katere nismo imenovali ECAI.

Vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti z upoštevanjem učinkov kreditnih zavarovanj, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete v skladu s Sklepom o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice in Sklepom o kreditnih zavarovanjih ter vrednosti odbitnih postavk od kapitala

Skladno z določbami 7. člena Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice se lahko izpostavljenostim do enot centralne ravni države ali centralne banke, ki so denominirane in financirane v njeni domači valuti, dodeli utež tveganja 0 %, kar ustreza stopnji kreditne kvalitete 1.

Spodnja tabela prikazuje vrednost izpostavljenosti, razčlenjenih po stopnjah kreditne kvalitete.

	Neto vrednost izpostavljenosti	Vrednost izpostavljenosti z upoštevanjem kreditnih zavarovanj	Neto vrednost izpostavljenosti	Vrednost izpostavljenosti z upoštevanjem kreditnih zavarovanj
Stopnja kreditne kvalitete 1	304.981	286.432	458.127	439.223
Stopnja kreditne kvalitete 2	5.661	5.661	27.951	27.951
Stopnja kreditne kvalitete 3	-	-	32.246	5.233
Stopnja kreditne kvalitete 4	-	-	0	0

Vrednosti odbitnih postavk od kapitala so razkrita v Poglavlju 4 (Kapital).

9 RAZČLENITEV KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TRŽNA TVEGANJA

Razčlenitev kapitalске zahteve za tržna tveganja (zahteva 18. člena Sklepa o razkritjih):

- a) znesek kapitalске zahteve za tržna tveganja po posameznih vrstah tveganja.

Kapitalska zahteva za tržna tveganja je izračunana po standardiziranem pristopu z uporabo pristopa, ki temelji na zapadlosti. Po stanju na dan 31. december 2013 je znašala 5.046 tisoč evrov (2012: 2.199 tisoč evrov).

	31.12.2013	31.12.2012
Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje dolžniških finančnih instrumentov	4.350	1.362
- splošno pozicijsko tveganja	3.740	349
- posebno pozicijsko tveganje	610	1.013
Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje lastniških finančnih instrumentov	696	837
- splošno pozicijsko tveganja	348	358
- posebno pozicijsko tveganje	348	358
- za pozicije v enotah premoženja CIU	-	121
Kapitalska zahteva za valutno tveganje	-	-
Skupaj	5.046	2.199

10 OPERATIVNO TVEGANJE

Operativno tveganje (zahteva 20. člena Sklepa o razkritjih):

- a) informacija o pristopu, ki ga uporablja za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

Kapitalska zahteva je enaka 15 odstotkom triletnega povprečja vsote čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov. Po stanju na dan 31. december 2013 je kapitalska zahteva znašala 10.965 tisoč evrov (2012: 11.231 tisoč evrov).

11 NALOŽBE V LASTNIŠKE VREDNOSTNE PAPIRJE, KI NISO VKLJUČENI V TRGOVALNO KNJIGO

Naložbe v lastniške vrednostne papirje, ki niso vključeni v trgovalno knjigo (zahteva 21. člena Sklepa o razkritjih):

- a) informacija glede namena naložb, vključno z odnosom do kapitalskih dobičkov in strateških razlogov, uporabljene računovodske tehnike in metode vrednotenja ter morebitne spremembe računovodskih usmeritev;
- b) knjigovodska vrednost naložb, poštena vrednost naložb in za vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi, primerjava s tržno ceno, če se slednja bistveno razlikuje od poštene vrednosti;
- c) vrste, narava in zneski izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene, in drugih izpostavljenosti;
- d) kumulativno realizirani dobički in izgube iz prodaj naložb v lastniške vrednostne papirje v poročevalskem obdobju;
- e) skupni znesek nerealiziranih dobičkov ali izgub in kateri koli od teh zneskov, ki ga banka vključuje v temeljni ali dodatni kapital I.

Informacija glede namena naložb, vključno z odnosom do kapitalskih dobičkov in strateških razlogov, uporabljene računovodske tehnike in metode vrednotenja ter morebitne spremembe računovodskih usmeritev

Izpostavljenost banke v lastniške finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, je po stanju na dan 31. december 2013 bila izkazana v višini 5.944 tisoč evrov (2012: 12.060 tisoč evrov). Naložbe se nanašajo na naložbe v delnice in kapitalne deleže. V letu 2013 se je vrednost naložb znižala zaradi prodaje naložb in oslabev. Banka izkazuje v bančni knjigi nelikvidne naložbe in naložbe, ki jih je pridobila pri unovčitvi zavarovanja zapadlih terjatev ali v procesu restrukturiranja dolga do dolžnika. V manjšem delu so izkaze tudi naložbe v kapitalne deleže in ena naložba v zaprt investicijski sklad.

Banka je pridobila naložbe v delnice z namenom zaščite interesov banke, druge kapitalne naložbe pa iz poslovnih namenov. Z vidika knjigovodske obravnave so naložbe razporejene v skupino finančnih sredstev, razpoložljivih za prodajo, ki se vrednotijo po poštenih vrednostih. Ob pomembnem in dolgotrajnejšem zmanjšanju poštenih vrednosti naložb pod nabavne vrednosti banka za posamezne naložbe oblikuje oslabev v skladu z MSRP.

Knjigovodska vrednost naložb, poštena vrednost naložb in za vrednostne papirje, s katerimi se trguje na borzi, primerjava s tržno ceno, če se slednja bistveno razlikuje od poštene vrednosti

V nadaljevanju je podana knjigovodska vrednost naložb, ki je enaka pošteni vrednosti.

	31. 12. 2013	31. 12. 2012
Naložbe v delnice	4.994	8.586
Druge kapitalne naložbe	454	1.051
Naložbe v točke vzajemnih skladov	0	1.802
Naložba v zaprt investicijski sklad	496	621
Skupaj	5.944	12.060

Naložbe v delnice, ki kotirajo na organiziranem trgu, so vrednotene po tržnih cenah, ostale naložbe so netržne, njihova nabavna oziroma knjigovodska vrednost pa se presoja z uporabo tehnik

ocenjevanja vrednosti (primerjava s trenutno pošteno vrednostjo drugega primerljivega instrumenta, metoda diskontiranega denarnega toka, metoda (kapitalizacije) uglavničenja).

Zaradi pomembnega in dolgotrajnejšega zmanjšanja poštenih vrednosti naložb pod nabavne vrednosti je banka oblikovala za posamezne naložbe oslabitve, ki so 31. decembra 2013 znašale 20.061 tisoč evrov (2012: 29.153 tisoč evrov). Znižanje vrednosti oslabitev je posledica razlastitve lastnikov bank, ki so prejele državno pomoč, in brisanja delnic iz registra vrednostnih papirjev.

Vrste, narava in zneski izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb, če so dovolj razpršene, in drugih izpostavljenosti

Naložbe v delnice vključujejo izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na trgu (2013: 2.934 tisoč evrov) in izpostavljenosti iz naslova vrednostnih papirjev nejavnih delniških družb (2013: 2.060 tisoč evrov). Delnice, ki kotirajo na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, banka vrednoti po tržnih cenah, za vrednotenje netržnih delnic pa uporablja tehnike ocenjevanja vrednosti (primerjava s trenutno pošteno vrednostjo drugega primerljivega instrumenta, metoda diskontiranega denarnega toka, metoda (kapitalizacije) uglavničenja, metoda primerljivih podjetij, uvrščenih na borzo). Izpostavljenost do teh naložb se je v zadnjem letu znižalater ostaja razpršena.

Druge kapitalske naložbe so naložbe v nejavne družbe, njihove nabavne oziroma knjigovodske vrednosti banka presoja z uporabo tehnik ocenjevanja vrednosti (metoda diskontiranega denarnega toka). Izpostavljenost do teh naložb se je zaradi prevrednotenja in dodatnega oblikovanja oslabitev znižala.

Naložba v zaprt investicijski sklad se je zaradi prevrednotenja znižala na nižjo vrednost.

Kumulativno realizirani dobički in izgube iz prodaj naložb v lastniške vrednostne papirje v poročevalskem obdobju

Banka je v letu 2013 je realizirala dobičke v višini 172 tisoč evrov iz prodaje naložb v točke vzajemnih skladov (2012: 34 tisoč evrov).

Skupni znesek nerealiziranih dobičkov ali izgub in kateri koli od teh zneskov, ki ga banka vključuje v temeljni ali dodatni kapital I

V letu 2013 je banka izkazala pozitiven neto učinek iz prevrednotenja lastniških finančnih instrumentov, razpoložljivih za prodajo, in dolžniških finančnih instrumentov, razpoložljivih za prodajo, izkazanih v trgovalni knjigi. Pozitivni neto učinek po stanju na dan 31. december 2013 znašal 11.309 tisoč evrov (2012: 1.414 tisoč evrov). Od temeljnega kapitala so v celoti odšteti negativni učinki iz prevrednotenja, ki so po obdavčitvi znašali 168 tisoč evrov (2012: 25 tisoč evrov). V dodatni kapital I je vključeno 80 odstotkov pozitivnih učinkov iz prevrednotenja po obdavčitvi, kar je znašalo 9.047 tisoč evrov (2012: 1.439 tisoč evrov).

12 OBRESTNO TVEGANJE IZ POSTAVK, KI NISO VKLJUČENE V TRGOVALNO KNJIGO

Obrestno tveganje iz postavk, ki niso vključene v trgovalno knjigo (zahteva 22. člena Sklepa o razkritjih):

- a) narava obrestnega tveganja in ključne predpostavke (vključno s predpostavkami o predčasnih odplačilih kreditov in gibanju vpoglednih vlog) ter frekvenca merjenja obrestnega tveganja;
- b) vpliv na prihodke oziroma drugo mero vrednosti, uporabljeno pri upravljanju obrestnega tveganja ob naglem zviševanju ali znižanju obrestne mere po pomembnejših valutah.

Narava obrestnega tveganja, ključne predpostavke in frekvenca merjenja obrestnega tveganja

Banke so običajno izpostavljene obrestnemu tveganju, saj je njihov osnovni cilj pridobivanje virov po določeni obrestni meri in nalaganje teh virov v obliki naložb po višji obrestni meri, kar pa večinoma pomeni drugačno ročno sestavo naložb glede na vire. Izpostavljenost obrestnemu tveganju torej v največji meri izvira iz časovne neuskkljenosti v dospelosti oziroma ponovnem določanju obrestnih mer med naložbami, obveznostmi in izvenbilančnimi instrumenti. Poleg tega pa lahko obrestno tveganje izvira tudi iz tveganja premika krivulje donosnosti, bazičnega tveganja in vgrajenih opcij (možnost predčasnega odplačila kreditov, zamenjave valut in obrestnih mer ter podobno).

Banka ocenjuje izpostavljenost obrestnemu tveganju na mesečnem nivoju, pri čemer upošteva vse zgoraj našteje vire obrestnega tveganja. Posebna pozornost je namenjena gibanju vpoglednih vlog, pri čemer se izračunava tudi stabilni del teh vlog, za katerega banka ocenjuje, da gre s kratkoročnega vidika za obrestno neobčutljiv vir.

Izpostavljenosti obrestnemu tveganju se lahko kaže preko spremembe neto obrestnih prihodkov in preko spremembe tržne vrednosti kapitala banke.

Vpliv na prihodke oziroma drugo mero vrednosti, uporabljeno pri upravljanju obrestnega tveganja ob naglem zviševanju ali znižanju obrestne mere po pomembnejših valutah

Na podlagi obrestne pozicije na dan 31. decembra 2013 in ob predpostavki, da banka ne bi spreminjala izpostavljenosti obrestnemu tveganju, bi vzporedna sprememba obrestnih mer za 100 bazičnih točk spremenila neto obrestne prihodke banke za 2.105 tisoč evrov (2012: 1.426 tisoč evrov).

Banka ocenjuje tudi vpliv vzporednega premika obrestne krivulje na ekonomsko vrednost kapitala. Če bi se obrestna krivulja vzporedno premaknila za 100 bazičnih točk, bi se ekonomska vrednost kapitala spremenila za 5.578 tisoč evrov (2012: 6.503 tisoč evrov).

13 LIKVIDNOSTNO TVEGANJE

Likvidnostno tveganje (zahteva 23. a člena Sklepa o razkritjih):

- a) razkritja glede metodologij za upravljanje z likvidnostnim tveganjem, vključno v zvezi s:
  - porazdelitvijo stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti,
  - ugotavljanjem, merjenjem, obvladovanjem in spremljanjem likvidnosti, pri čemer morajo razkritja informacij vključevati informacije glede zunajbilančnih obveznosti (zlasti obveznosti, ki presegajo pogodbeno določene (implicit support));
- b) razkritja zmanjševanja likvidnostnega tveganja, vključno s:
  - sistemom limitov za omejevanje izpostavljenosti likvidnostnemu tveganju,
  - likvidnostnimi rezervami,
  - razpršenostjo virov likvidnosti;
- c) razkritja ukrepov za preprečitev in odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje, vključno s:
  - scenariji izjemnih situacij,
  - kriznimi načrti.

Metodologija za upravljanje z likvidnostnim tveganjem

Banka ima vzpostavljeno metodologijo za porazdelitev stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti (Metodologijo internih transfernih cen), ki zajema vse pomembne postavke sredstev in obveznosti, zunajbilančne postavke in vse stroške v zvezi z likvidnostjo (likvidnostni pribitek). Metodologija vključuje primerne spodbude glede na prispevek posameznih poslovnih področij k likvidnostnemu tveganju.

Metodologija za ugotavljanje, merjenje, obvladovanje in spremljanje likvidnosti banki omogoča usklajevanje dejanskih in potencialnih virov likvidnosti z dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju. V ta namen upravljanje z likvidnostjo zagotavlja upoštevanje dejanskih in načrtovanih pomembnih denarnih tokov, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti, zunajbilančnih postavk vključno s pogojnimi obveznostmi.

Ugotavljanje likvidnosti temelji na postopkih identificiranja in uvrščanja poslov, ki so povezani z likvidnostnim položajem banke, v interno predpisane simulacije, ki temeljijo na sistemu notranjega in zunanjega komuniciranja.

Merjenje likvidnosti temelji na dnevnem simuliranju odprtih likvidnostnih pozicij na področju operativne in strukturne likvidnosti za izbrani časovni interval (praviloma daljši od 3 mesecev).

Obvladovanje likvidnosti zajema zapiranje odprtih likvidnostnih pozicij z opredeljenimi instrumenti in v skladu s postavitvijo limitov oziroma ciljnih vrednosti po posameznih pozicijah. Banka odprte pozicije zapira z instrumenti, ki ji zagotavljajo optimalno strukturo v odvisnosti od cenovnih razmerij in veljavnih limitov za njihovo sklepanje.

Spremljanje likvidnosti zajema sistem notranjih kontrol, sistem notranjih in zunanjih poročil, preverjanje limitnega sistema in sistem poročanja ob kršitvah. Preko natančno opredeljenega sistema poročanja, kjer se izdelujejo številna redna in izredna poročila, ter preko danih pooblastil po nivojih odločanja ima banka zagotovljeno spremljanje in kontroliranje izvajanja ukrepov upravljanja z likvidnostnim tveganjem.

Zmanjševanje likvidnostnega tveganja

Zmanjševanje likvidnostnega tveganja se izvaja v Sektorju finančnih trgov, v proces pa se vključuje tudi Sektor upravljanja s tveganji, in sicer preko vzpostavljanja in preverjanja limitov oziroma ciljnih vrednosti na področju likvidnostnega tveganja ter izdelovanja poročila o likvidnostnih vrzelih, scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer.

Za namen zmanjševanja likvidnostnega tveganja ima banka vzpostavljen sistem limitov oziroma ciljnih vrednosti, opredeljeno ustrezno višino in strukturo likvidnostnih rezerv ter ustrezno razpršenost strukturnih virov likvidnosti.

(1) Limitni sistem

Banka želi z limitnim sistemom oziroma ciljnimi vrednostmi za upravljanje likvidnostnega tveganja opredeliti nivo največjih odprtih kratkih pozicij, ki jih lahko zapre brez dodatnih stroškov, opredeliti nivo največjih dolgih pozicij, pri katerih banka oportunitetno bistveno ne izgublja, zagotoviti disperzijo virov sredstev na obvladljivi ravni in zagotoviti optimalno strukturo posameznih kategorij izkaza finančnega položaja. V ta namen ima oblikovane limite oziroma ciljne vrednosti na strani:

- virov financiranja za zagotavljanje ustrezne strukture oziroma razpršenosti virov financiranja in opredelitve morebitnih koncentracij virov likvidnosti;
- sredstev kot definiranje ustrezne višine in kvalitete likvidnostnih rezerv, ki banki omogočajo zagotavljanje zadostne višine likvidnosti za zapiranje odprtih pozicij tudi v času izrednih likvidnostnih razmer.

Limite oziroma ciljne vrednosti upravljanja z likvidnostnim tveganjem pripravi Sektor upravljanja s tveganji v okviru izdelave scenarijev izjemnih razmer za likvidnostno tveganje, katere posreduje v potrditev na ALCO. Na podlagi mesečnih poročil Sektorja upravljanja s tveganji se nato spremlja njihovo spoštovanje.

(2) Likvidnostne rezerve

Likvidnostne rezerve omogočajo banki poravnavanje zapadlih obveznosti v krajšem časovnem obdobju, ko običajni viri niso razpoložljivi oziroma ne zagotavljajo zadostne višine likvidnosti, tudi v času izrednih likvidnostnih razmer.

Banka je določila obseg in strukturo potrebne likvidnostne rezerve na podlagi scenarijev izjemnih situacij in temelji na enomesečnem časovnem obdobju izrednih likvidnostnih razmer. Banka vključuje v likvidnostne rezerve denar v blagajni, vpogledna sredstva in depozite čez noč ter depozite z ročnostjo 7 dni pri bankah, presežek nad obvezno rezervo in sredstva, ki so visoko likvidna na zasebnih trgih ("private markets") in hkrati predstavljajo primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev Eurosistema.

(3) Razpršenost virov likvidnosti

Z limitnim sistemom oziroma sistemom ciljnih vrednosti si banka zagotavlja ustrezno razpršenost virov likvidnosti. Izhodišča za opredelitev ciljnih vrednosti so velikost banke, mednarodna bonitetna ocena banke, struktura lastništva in regionalni značaj banke. Z opredelitvijo limitov oziroma ciljnih vrednosti strukturne likvidnosti ter limiti oziroma ciljnimi vrednostmi koncentracije vlog banka sledi cilju optimalne strukture virov likvidnosti.

Ukrepi za preprečitev in odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje

Banka ima vzpostavljen limitni sistem, ki omejuje izpostavljenost likvidnostnemu tveganju, vključno z zagotavljanjem razpršenosti virov financiranja. Banka namenja pozornost tudi drugim ukrepom za preprečitev likvidnostnih primanjkljajev, kjer so ključnega pomena vzpostavljene likvidnostne rezerve, izračunane na podlagi različnih scenarijev izjemnih likvidnostnih razmer.

Banka izdeluje različne scenarije upravljanja z likvidnostjo ter na njihovi podlagi preverja predpostavke, na osnovi katerih temeljijo odločitve v zvezi z zagotavljanjem likvidnosti. Izdelava scenarijev temelji na dinamični analizi likvidnostnih vrzeli. Banka trimesečno izdeluje tri scenarije izjemnih likvidnostnih razmer, in sicer:

- scenarij, prilagojen lastnemu likvidnostnemu položaju (idiosinkratični scenarij), ki predvideva izpad obnavljanja večjih virov likvidnosti;
- scenarij, pogojen s situacijo na trgu (tržni scenarij), ki predpostavlja padec likvidnosti sredstev in
- scenarije na podlagi kombinacij obeh scenarijev iz prve in druge alineje.

Banka ima vzpostavljene postopke zgodnjega ugotavljanja likvidnostnih primanjkljajev, pri čemer redno spremlja tudi obnašanje posameznih produktov v banki ter dogajanje na finančnih trgih. Ob tem posebno pozornost namenja opozorilnim znakom izjemnih likvidnostnih razmer. Ob nastopu morebitnih opozorilnih znakov ima banka opredeljen krizni načrt, ki določa učinkovite načine obvladovanja položajev izjemnih likvidnostnih razmer. Banka bo ob nastopu izjemnih likvidnostnih razmer delovala v dveh smereh, in sicer s pridobivanjem dodatnih oziroma alternativnih virov financiranja ter z ustreznim komuniciranjem z javnostmi.

14 SISTEM PREJEMKOV

Sistem prejemkov (zahteva 23. b člena Sklepa o razkritjih):

- a) opis procesa odločanja, na podlagi katerega je banka določila politike prejemkov, pri tem je potrebno razkriti tudi:
  - sestavo in pooblastila komisije za prejemke iz 75. člena ZBan-1;
  - morebitnega zunanjšega izvajalca, katerega storitve je banka uporabila pri določitvi politike prejemkov;
  - vloge drugih oseb, ki so sodelovale pri določitvi politike prejemkov;
- b) obrazložitev vpliva uspešnosti zaposlenega, organizacijske enote zaposlenega in splošnih poslovnih rezultatov banke na prejemke zaposlenega (v okviru teh informacij banka razkrije tudi finančna in nefinančna merila ocenjevanja uspešnosti zaposlenih);
- c) najpomembnejše vsebinske značilnosti politike prejemkov (npr. cilji, zagotavljanje neodvisnosti politike prejemkov v kontrolnih funkcijah), vključno z merili za:
  - prilagoditve variabilnega dela prejemka tveganjem, katerim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena;
  - izplačilo variabilnega dela prejemka ter opredelitev in izvajanje politike obdobja odložitve variabilnega dela prejemka, pri tem banka razkrije tudi, katera tveganja upošteva pri izvajanju politike prejemkov in načine, s katerimi banka prilagaja variabilni del prejemkov ob upoštevanju večletnega časovnega okvira ocenjevanja uspešnosti (v tem okviru banka razkrije metodologijo določanja odstotka variabilnega dela prejemka, ki se izplača v obdobju odložitve, dolžino obdobja odložitve in način ter merila za izplačila variabilnega dela po koncu obračunskega obdobja ter v obdobju odložitve);
- d) merila uspešnosti, na podlagi katerih je zaposleni upravičen do delnic, opcij ali drugih oblik variabilnega dela prejemka ter glavna pravila in podlago za odločanje o uporabi možnih vrst variabilnih prejemkov in drugih nedenarnih ugodnosti za zaposlene (pri tem banka razkrije tudi metodologijo določanja odstotka variabilnega prejemka, ki sestoji iz finančnih instrumentov z značilnostmi finančnih instrumentov in načinom določanja odloženega in neodloženega dela variabilnega dela prejemkov po kategorijah zaposlenih);
- e) informacija o skupnem znesku izplačanih prejemkov v zadnjem poslovnem letu, razčlenjeno po poslovnih področjih in po kategorijah zaposlenih z navedbo:
  - zneska izplačanih prejemkov (ločeno fiksni in variabilni del) in števila prejemnikov;
  - zneskov in vrst izplačanih variabilnih delov prejemkov (ločeno na denarna sredstva; delnice, z delnicami povezane instrumente in druge vrste finančnih instrumentov
  - zneska odloženih variabilnih delov prejemkov v zadnjem poslovnem letu (ločeno na že izplačan in še neizplačan del ter znesek zmanjšanja zaradi prilagoditve prejemkov tveganjem;
  - zneska izplačil iz naslova pogodbeno vnaprej dogovorjenih variabilnih delov prejemkov ter izplačil iz naslova odpravnin, vključno s številom prejemnikov teh izplačil;
  - zneska novih dogovorjenih odpravnin, števila upravičencev in največji tak posamični prejemek;
- f) ločeno razkritje kvantitativnih informacij o prejemkih tudi za posamezne člane uprave banke (velja za banke, ki so pomembne za bančni sistem).

Opis procesa odločanja, na podlagi katerega je banka določila politike prejemkov

Politiko prejemkov je sprejel Nadzorni svet banke, pred tem jo je obravnavala Komisija za prejemke in potrdila uprava banke.

Komisija za prejemke je bila imenovana na seji Nadzornega sveta Banke Celje d.d. v letu 2011 v sestavi mag. Jure Peljhan predsednik, mag. Zvonko Ivanušič namestnik predsednika, dr. Tomaž Subotič član ter stalno vabljeni predstavnik banke izvršni direktor Bojan Salobir. Sprejet je bil Poslovnik za delo Komisije za prejemke, ki določa način delovanja komisije kot strokovnega organa nadzornega sveta banke.

Komisija je v letu 2013 ostala nespremenjena do meseca novembra, ko je odstopil mag. Zvonko Ivanušič, na mesto katerega je nadzorni svet v januarju 2014 imenoval gospo Melito Malgaj.

V letu 2013 so bile na pobudo Nadzornega sveta banke pripravljene še določene spremembe in dopolnitve politike prejemkov, ki jih je obravnavala in dopolnila Komisija za prejemke, potrdil pa nadzorni svet 22. 4. 2013.

Komisija za prejemke je odgovorna za: pripravo predlogov splošnih načel politike prejemkov, ocenjevanje ustreznosti vzpostavljenih metodologij sistema prejemkov, pripravo priporočil nadzornemu svetu glede izvajanja politike prejemkov, pripravo predlogov odločitev glede prejemkov zaposlenih, pregledovanje ustreznosti splošnih načel politik prejemkov in njihovega izvajanja, preverjanje skladnosti politike prejemkov s poslovno politiko banke in izvajanje neposrednega nadzora nad prejemki tistih kategorij zaposlenih, ki delajo v okviru funkcij sistema notranjih kontrol in drugih kontrolnih funkcij. Komisija pripravlja predloge sklepov nadzornemu svetu s področja prejemkov članov uprave in kategorij zaposlenih s posebno naravo dela ter skrbi za uresničevanje sprejetih sklepov nadzornega sveta s tega področja.

Pri pripravi dokumenta Politika prejemkov v Banki Celje d.d. so bile vključene strokovne službe banke, zunanjih svetovalcev banka v pripravo ni vključevala.

Obrazložitev vpliva uspešnosti zaposlenega, organizacijske enote zaposlenega in splošnih poslovnih rezultatov banke na prejemke zaposlenega

Zaposleni s posebno naravo dela so zaposleni, ki lahko v okviru svojih delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke (uprava in višje vodstvo).

Pogoj za izplačilo variabilnega dela prejemka zaposlenim s posebno naravo dela je izpolnitev zastavljenih poslovnih ciljev na nivoju banke in organizacijske enote ter drugih obveznosti po individualni pogodbi o zaposlitvi v poslovnem letu.

Uspešnost posameznega zaposlenega s posebno naravo dela se ocenjuje na podlagi finančnih in nefinančnih meril uspešnosti. Finančna merila uspešnosti se ugotavljajo na nivoju banke in na nivoju organizacijske enote. Nefinančna merila se nanašajo na zaposlenega s posebno naravo dela v smislu uresničevanja razvojnih ciljev.

I. FINANČNA MERILA	Kazalec	Ocene za ocenjevanje CILJ JE:		
I.1. na nivoju banke Za vsako poslovno leto določi ciljne kazalce uprava banke in jih potrdi nadzorni svet. Izbira se lahko navedene kazalce, niso pa to izključni, saj se lahko za posamezno poslovno leto določijo novi kazalci.	Količnik kapitalske ustreznosti	presežen	dosežen	ni dosežen
	Doseganje čistega dobička banke po oblikovanju oslabitev in plačilu davka	presežen	dosežen	ni dosežen
	Doseganje načrtovanje poslovnega izida pred oslabitvami	presežen	dosežen	ni dosežen
	Ustrezno razmerje med stroški in prihodki	presežen	dosežen	ni dosežen
	Razmerje med neto krediti nebančnemu sektorju in depoziti nebančnega sektorja s potrdili o vlogi	presežen	dosežen	ni dosežen
Variabilni del prejemka za doseganje ciljnih kazalcev na nivoju banke: Najvišja možna višina variabilnega dela prejemka pri doseganju ciljnih kazalcev na nivoju banke je 15 % fiksnih letnih prejemkov zaposlenega s posebno naravo dela.				
I.2. na nivoju organizacijske enote Za vsako poslovno leto določi in potrdi ciljne kazalce, uprava banke.	Poslovni cilji organizacijske enote	presežen	dosežen	ni dosežen
	Finančni cilji organizacijske enote (tam kjer jih je možno izmeriti)	presežen	dosežen	ni dosežen
Variabilni del prejemka za doseganje ciljnih kazalcev na nivoju organizacijske enote: Najvišja možna višina variabilnega dela prejemka pri doseganju ciljnih kazalcev na nivoju organizacijske enote je 10 % fiksnih letnih prejemkov zaposlenega s posebno naravo dela.				
II. NEFINANČNA MERILA II.1. na zaposlenega s posebno naravo dela Za vsako poslovno leto se določijo ciljni kazalci za zaposlenega s posebno naravo dela, glede na njegovo funkcijo, skupaj z njegovim nadrejenim in jih potrdi pristojni organ banke.	Doseženi razvojni cilji zaposlenega s posebno naravo dela (spoštovanje sprejetih politik, spoštovanje zahtev regulatorja, spoštovanje pooblastil, spoštovanje integritete ter skrb za zakonitost poslovanja, razvoj in skrb za zaposlene itd.)	opisna ocena		
Variabilni del prejemka za doseganje nefinančnih meril zaposlenega s posebno naravo dela: Najvišja možna višina variabilnega dela prejemka pri doseganju nefinančnih meril na zaposlenega je 5 % fiksnih letnih prejemkov zaposlenega s posebno naravo dela.				

Ocenjevanje dela uprave banke izvede nadzorni svet, za ostale zaposlene s posebno naravo dela pa ocenjevanje izvede uprava banke.

Izplačilo variabilnega dela plače se za upravo izvede z obdobjem odložitve, po modelu:

- 40 % se izplača po potrditvi rezultatov na skupščini banke
- 60 % se izplačuje v obdobju 3 let.

Za ostale zaposlene s posebno naravo dela se izplačilo variabilnega dela prav tako izvede z obdobjem odložitve, po naslednjem modelu:

- 60 % se izplača po potrditvi rezultatov poslovanja na skupščini banke
- 40 % se izplačuje v obdobju 3 let.

V primeru nastanka omejitvenih situacij, določenih v sklepu o upravljanju s tveganji (na primer slabšega položaja na področju kapitala in likvidnosti), banka takoj pristopi k izvajanju konservativne politike prejemkov.

Najpomembnejše vsebinske značilnosti politike prejemkov

Namen politike prejemkov je zagotavljati njeno skladnost s priporočili in načeli politik nagrajevanja v finančnem sektorju. Politika prejemkov predstavlja krovni akt banke na področju določanja pravic, ki izhajajo iz dela, vodenja oz. nadzora ter določa izhodišča in oblike nagrajevanja v banki. Politika prejemkov je usklajena s poslovno strategijo banke, cilji banke in njenimi vrednotami ter organizacijsko kulturo. Cilj politike prejemkov je, da zagotavlja sistem nagrajevanja, ki spodbuja motiviranost zaposlenih in maksimiranje poslovnih rezultatov, zagotavlja preglednost prejemkov in učinkovitost nadzora nad prejemki, hkrati pa zagotavlja učinkovito upravljanje s tveganji in ga tudi spodbuja.

Politika prejemkov zagotavlja jasne povezave med opravljenim delom, vodstvenimi sposobnostmi ter variabilnim delom prejemkov. Prejemki zaposlenih so določeni v sorazmerju z njihovimi pooblastili, nalogami, izkušnjami in odgovornostjo ter finančnim stanjem banke, vse pa v skladu z zakonskimi in podzakonskimi akti na tem področju, ki določa zgornje meje prejemkov.

Prejemki zaposlenih s posebno naravo dela so sestavljeni iz fiksnega in variabilnega dela. Banka zagotavlja, da so razmerja med fiksnim in variabilnim delom uravnotežena tako, da višina celotnih prejemkov zaposlenih s posebno naravo dela ni pomembno odvisna od variabilnega dela prejemka, hkrati pa še vedno predstavlja učinkovit način vzpodbujanja zaposlenih iz te skupine za doseganje ali preseganje načrtovanih rezultatov dela. Fiksni prejemek predstavlja dovolj visok delež v celotnih prejemkih zaposlenih s posebno naravo dela, da lahko banka izvaja popolnoma prilagodljivo politiko variabilnega prejemka, vključno z možnostjo njegovega neizplačila.

Prejemki uprave banke in višjega vodstva so urejeni v skladu z Zakonom o prejemkih poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti RS in samoupravnih lokalnih skupnosti (Ur. l. RS, št. 21/10, 8/11, ZPPOGD).

Merila uspešnosti, na podlagi katerih je zaposleni upravičen do delnic, opcij ali drugih oblik variabilnega dela prejemka ter glavna pravila in podlago za odločanje o uporabi možnih vrst variabilnih prejemkov in drugih nedenarnih ugodnosti za zaposlene

Variabilni prejemek lahko predstavlja maksimalno 30 % fiksnih letnih prejemkov zaposlenega s posebno naravo dela. Fiksni variabilni del prejemka se lahko zaposlenemu s posebno naravo dela določi le za prvo leto zaposlitve.

V skladu s politiko prejemkov se izplačilo variabilnega dela prejemkov za upravo in za zaposlene s posebno naravo dela izvede z obdobjem odložitve treh let, pri čemer se vsako leto odložitve praviloma za upravo izplača največ po 20 % variabilnega dela in za zaposlene s posebno naravo dela največ 13,33 % letno. Banka mora pred izplačilom preveriti izpolnitev pogojev za izplačilo odloženega dela variabilnega prejemka.

Informacija o skupnem bruto znesku izplačanih prejemkov v letu 2013

Pregled prejemkov v spodnji tabeli je pripravljen skladno z zakonskimi zahtevami.

Prejemniki po kategorijah in poslovnih področjih	Število prejemnikov	Prejemki v letu 2013			Skupaj
		Fiksni	Dodatno pokojninsko zavarovanje	Drugi prejemki	
Uprava banke	3	362	37	24	423
Delavci s posebno naravo dela:	15	1.155	36	55	1.246
- komercialne organizacijske enote	6	506	16	26	548
- druge organizacijske enote	9	649	20	29	698
Skupaj	18	1.517	73	79	1.669

xc006D

Prejemki so razkriti na enak način kot v letnem poročilu banke.

Fiksni prejemki vključujejo bruto plačo, dodatno pokojninsko zavarovanje vključuje premije za dodatno pokojninsko zavarovanje in rentno varčevanje, drugi prejemki pa regres za letni dopust ter obračunane bonitete.

V letu 2013 banka ni izplačevala variabilnih prejemkov, kot tudi ni vršila izplačil iz naslova pogodbeno vnaprej dogovorjenih variabilnih delov prejemkov.

V letu 2013 prav tako ni izplačala odpravnin oziroma sklepala novih dogovorov o odpravninah, zato ni bilo upravičencev in prejemkov iz tega naslova.

Kvantitativne informacije o prejemkih za posamezne člane uprave banke

Člani uprave	Prejemki v letu 2013			Skupaj
	Fiksni	Dodatno pokojninsko zavarovanje	Drugi prejemki	
Predsednik uprave	127	13	8	148
Namestnik predsednika uprave	121	13	11	145
Član uprave	114	11	5	130
Skupaj	362	37	24	423

15 POMEMBNI POSLOVNI STIK

Pomembni poslovni stik (zahteva 23. c člena Sklepa o razkritjih):

Pomemben poslovni stik je vsako pogodbeno ali drugo poslovno razmerje, ki izpolnjuje eno izmed naslednjih meril:

- a) med članom uprave oziroma nadzornega sveta ali ožjim družinskim članom in banko oziroma njeno podrejeno družbo je sklenjena pogodba o dobavi blaga ali izvedbi storitev, vključno s finančnimi in svetovalnimi storitvami
- b) član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član je kot stranka banke ali njene podrejene družbe pri uporabi bančnih ali drugih storitev deležen ugodnejše obravnave, ki ni skladna s sprejeto poslovno politiko oziroma običajno prakso (npr. ugodnejša obrestna mera pri depozitih ali kreditih, nezaračunavanje stroškov brez utemeljene podlage..)
- c) član uprave oziroma nadzornega sveta ali ožji družinski član posluje oziroma je član organizacije, ki od banke prejema prispevke v obliki donatorskih, sponzorskih ali drugih podpornih sredstev, če ti prispevki skupaj presegajo znesek 1.000 evrov na letni ravni.

Razkritja v zvezi s pomembnim poslovnim stikom iz točke a)

Banka s člani uprave, člani nadzornega sveta ali njihovimi ožjimi družinskimi člani ni imela sklenjenih pogodb o dobavi blaga ali izvedbi storitev (niti finančnih niti svetovalnih).

Razkritja v zvezi s pomembnim poslovnim stikom iz točke b)

Banka za posle s povezanimi osebami uporablja Tarifo nadomestil Banke Celje d.d. in Sklep o obrestnih merah Banke Celje d.d. ter pravilnik o pooblastilih, ki se uporabljajo tudi za vse druge komitente banke.

Razkritja v zvezi s pomembnim poslovnim stikom iz točke c)

Banka ni sklenila zavez za plačilo donatorskih, sponzorskih ali drugih podpornih sredstev nad 1.000 evrov organizacijam, v katerih bi poslovali oziroma delovali člani uprave banke, člani nadzornega sveta banke oziroma njihovi ožji družinski člani.

16 KREDITNA ZAVAROVANJA

Kreditna zavarovanja (zahteva 25. člena Sklepa o razkritjih):

- a) politika in proces za uporabo bilančnega pobota ter obseg uporabe te vrste zavarovanja;
- b) politika in proces za vrednotenje zavarovanja s premoženjem in upravljanje z njim;
- c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih banka sprejema;
- d) pomembnejše vrste dajalcev osebnih jamstev in nasprotnih strank v poslih s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter njihovo boniteto;
- e) informacije o koncentraciji tržnega ali kreditnega tveganja v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj;
- f) banka, ki za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje uporablja standardizirani pristop, za vsako kategorijo izpostavljenosti razkrije skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem pobotu, če se slednji uporablja), ki je zavarovana s premoženjem, in to po uporabi prilagoditev za nestanovitnost;
- g) za vsako kategorijo izpostavljenosti razkrije skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem pobotu, če se slednji uporablja), ki je zavarovana z osebnimi jamstvi ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

Politika in proces za uporabo bilančnega pobota ter obseg uporabe te vrste zavarovanja

Banka za zmanjšanje kreditnega tveganja ne uporablja bilančnega pobota in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov.

Politika in proces za vrednotenje zavarovanja s premoženjem in upravljanje z njim

Banka izpostavljenost kreditnemu tveganju zmanjšuje z izvajanjem politike zavarovanj terjatev. Zaradi minimiziranja izgub ob neplačilu banka teži k temu, da pridobi od kreditojemalca primerno zavarovanje v ustreznem razmerju, kot je zastava poslovne ali stanovanjske nepremičnine, finančnega premoženja (bančne vloge, zastava vrednostnih papirjev) ali pridobitev osebnega kreditnega zavarovanja primernega dajalca. Ostale oblike zavarovanja, kot so zastava premoženja, zalog in denarnih terjatev, banka ocenjuje kot manj kvalitetne. Zavarovani so dolgoročni in kratkoročni krediti, nezavarovani pa so izjemoma lahko kratkoročni krediti kreditojemalcem z višjo boniteto. Če pride do poslabšanja bonitetne ocene kreditojemalca ali do znižanja poštene vrednosti zavarovanj, se banka dogovarja za dodatno zavarovanje ali znižanje izpostavljenosti.

Tržna in kreditna tveganja, ki izhajajo iz uporabe kreditnih zavarovanj, banka obvladuje z rednim spremljanjem poštene vrednosti in likvidnosti posameznih oblik zavarovanj. Banka ima opredeljena minimalna zavarovalna razmerja, ki so določena glede na vrsto zavarovanja in tveganost kreditojemalca. Zavarovalna razmerja banka redno spremlja, ob poslabšanju vrednosti in kvalitete zavarovanj ali poslabšanju kreditne sposobnosti dolžnika pa zahteva dodatno zavarovanje. Koncentracijo tržnega in kreditnega tveganja, ki izhajajo iz uporabe zavarovanj, banka obvladuje z rednimi (mesečnimi) pregledi in analizami prejetih zavarovanj.

Ob uporabi zavarovanja je banka izpostavljena preostalemu tveganju, zato ima izdelano politiko prevzemanja in upravljanja tveganj, povezanih z zavarovanji. Banka presoja in spremlja tveganje neučinkovitosti ali zmanjšanja učinkovitosti zavarovanj, tveganje v zvezi z vrednotenjem zavarovanj, tveganje koncentracije posamezne vrste zavarovanj ter tveganje v zvezi s prenehanjem zavarovanj.

Opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih banka sprejema

Pomembnejše vrste primernih zavarovanj, ki jih banka uporablja, in način njihovega vrednotenja so razvidni v nadaljevanju:

- zavarovanje s finančnim premoženjem (bančne vloge v banki ali denarju podobni instrumenti, dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni države, centralne banke ali institucije, lastniški in drugi vrednostni papirji, ki so uvrščeni v borzno trgovanje), ki je vrednoteno po tržnih cenah in se dnevno prevrednotuje;
- zavarovanje s poslovnimi in stanovanjskimi nepremičninami, ki je vrednoteno po pošteni vrednosti;
- osebna kreditna zavarovanja naslednjih dajalcev: enote centralne ravni držav in centralne banke, enote regionalne ali lokalne ravni države, osebe javnega sektorja, institucije, zavarovalnice in podjetja z visoko bonitetno oceno.

Pomembnejše vrste dajalcev osebnih jamstev in nasprotnih strank v poslih s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter njihova boniteta

	Bonitetna ocena	2013		2012	
		znesek	struktura	znesek	struktura
1. Enote centralne ravni države		58.314	18,9%	55.845	18,3%
2. Osebe javnega sektorja		0	0,0%	0	0,0%
3. Institucije in zavarovalnica		151.876	49,3%	140.565	46,2%
	A	150.862		139.987	
	B	1.013		578	
4. Podjetja		58.230	18,9%	68.704	22,6%
	A	14.864		25.671	
	B	43.367		43.033	
5. Samostojni podjetniki		3.163	1,0%	3.439	1,1%
	A	1.832		2.197	
	B	1.331		1.242	
6. Fizične osebe in osebna poročstva		36.766	11,9%	35.844	11,8%
Skupaj		308.349	100,0%	304.397	100,0%

Informacije o koncentraciji tržnega ali kreditnega tveganja v okviru sprejetih kreditnih zavarovanj

Vrsta zavarovanja	2013	2012
	struktura	struktura
Depoziti	0,7%	0,6%
Jamstva Republike Slovenije	3,6%	3,2%
Zavarovalnica	10,9%	8,5%
Vrednostni papirji	3,0%	3,6%
Hipoteke	67,2%	67,3%
Ostale vrste zavarovanj	14,6%	16,6%
Skupaj	100,0%	100,0%

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana s premoženjem po uporabi prilagoditev za nestanovitnost

Kategorija izpostavljenosti	31. 12. 2013		31. 12. 2012	
	znesek	struktura	znesek	struktura
Enote centralne ravni države in centralne banke	-	0,0%	-	0,0%
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	0,0%	-	0,0%
Osebe javnega sektorja	34	0,2%	13	0,0%
Multilateralne razvojne banke	-	0,0%	-	0,0%
Institucije	-	0,0%	129	0,4%
Podjetja	7.275	37,6%	11.170	36,5%
Bančništvo na drobno	6.545	33,8%	6.515	21,3%
Izpostavljenosti zavarovane s hipoteko	-	0,0%	-	0,0%
Zapadle postavke	-	0,0%	1.658	5,4%
Regulatorno zelo tvegane postavke	4.965	25,6%	10.641	34,7%
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	0,0%	-	0,0%
Investicijski skladi	-	0,0%	-	0,0%
Ostale izpostavljenosti	539	2,8%	498	1,6%
Skupaj	19.358	100,0%	30.624	100,0%

Skupna vrednost izpostavljenosti, ki je zavarovana z osebnimi jamstvi

Kategorija izpostavljenosti	31. 12. 2013		31. 12. 2012	
	znesek	struktura	znesek	struktura
Enote centralne ravni države in centralne banke	-	0,0%	-	0,0%
Enote regionalne ali lokalne ravni držav	-	0,0%	-	0,0%
Osebe javnega sektorja	16.953	22,0%	25.253	19,2%
Multilateralne razvojne banke	-	0,0%	-	0,0%
Institucije	23.549	30,6%	61.959	47,0%
Podjetja	36.314	47,2%	43.684	33,2%
Bančništvo na drobno	122	0,2%	685	0,5%
Izpostavljenosti zavarovane s hipoteko	-	0,0%	-	0,0%
Zapadle postavke	-	0,0%	74	0,1%
Regulatorno zelo tvegane postavke	-	0,0%	91	0,1%
Institucije ali podjetja s kratkoročno bonitetno oceno	-	0,0%	-	0,0%
Investicijski skladi	-	0,0%	-	0,0%
Ostale izpostavljenosti	-	0,0%	-	0,0%
Skupaj	76.938	100,0%	131.746	100,0%

Izdala: Banka Celje, Vodnikova 2, 3000 Celje

Številka registrskega vpisa pri Okrožnem sodišču v Celju Srg 3053/94

Predsednik nadzornega sveta

dr. Jure Peljhan

Osnovni kapital

16.979.769,65 EUR

Transakcijski račun

01000-0000600028

Davčna številka

89734912

Matična številka

5026121

Telefon

03 422 10 00

Elektronska pošta

info@banka-celje.si

S.W.I.F.T.

SBCESI2X

IBAN

S156 0100 0000 0600 028

Razkritja so objavljena na spletni strani

www.banka-celje.si